

עיריית הרצליה

פרוטוקול

ישיבת מליאה מן המניין

מיום שלישי, ז' באב תשפ"ו, 21/7/2026

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

עיריית הרצליה
פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין
מיום שלישי, ז' באב תשפ"ו, 21/7/2026

חברים:

מר יריב פישר	-	ראש העירייה
מר איל פביאן	-	חבר מועצה סגן ומ"מ קבוע לראש העירייה
גב' דנה אורן-ינאי	-	חברת מועצה וסגנית ראש העירייה
גב' גלילה יבין	-	חברת מועצה ומ"מ ראש העירייה
מר עופר לוי	-	חבר מועצה
מר תומר וינר	-	חבר מועצה
גב' שירלי גדנר	-	חברת מועצה
מר דניאל צרטוק	-	חבר מועצה
גב' מאיה כץ	-	חברת מועצה
מר יונתן יעקובוביץ	-	חברת מועצה
גב' פזית בכר	-	חברת מועצה
מר גונן לצטר	-	חבר מועצה
גב' מירב כהנא דגן	-	חברת מועצה
ד"ר דרור בן עמי	-	חבר מועצה
מר רפי חיים	-	חבר מועצה
מר צבי וייס	-	חבר מועצה
מר משה ועקנין	-	חבר מועצה

חסרים:

גב' ניבה בז'יזנסקי	-	חברת מועצה
גב' ענת רודוניה	-	חברת מועצה
גב' אתי נחום	-	חברת מועצה

מר איתי צור - חבר מועצה

סגל:

מר אלכס גולדשטיין - מנכ"ל העירייה
 רו"ח רוני חדד - גזבר העירייה
 עו"ד ענת בהרב קרן - יועמ"שית
 גב' רינה זאבי - סגנית מנהל אגף ארגון ומינהל
 מר יהודה בן עזרא - עוזר בכיר לראש העירייה

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול
2. עדכון רה"ע
3. שאילתות
4. הצעות לסדר
5. אישור תב"רים
6. הצעות שינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים ד' ו-ה'
7. פתיחת שני חשבונות בנק
8. העברת יתרת עודפים בתקציב הרגיל
9. עדכון תכנית מענקי מפעל הפיס
10. אישור דוחות כספיים ליום 31.12.25 של:
 - החברה לפיתוח הרצליה בע"מ
 - החברה העירונית לפיתוח תיירות הרצליה בע"מ
 - עמותת בני הרצליה
 - עלה הרצליה – עמותה למען הקשיש (ע"ר)
 - העמותה למען גילאי הזהב הרצליה – בית הורים

- החברה למרכזים קהילתיים הרצליה בע"מ (חל"צ)
בית העלמין הרצליה (ע"ר)
חברה לאמנות ולתרבות הרצליה בע"מ (חל"צ)
מרכז קהילתי לספורט תרבות ונופש בע"מ (בריכת נורדאו)
11. אישור מתן תמיכות
12. עוזרת לראש העירייה
13. מינויים
14. אישור המלצות הועדה להעסקה נוספת
15. שונות

1. אישור פרוטוקול

גב' רינה זאבי: אנחנו מתחילים את הישיבה. ראש העיר, בבקשה. אנחנו מתחילים ישיבה עם אישור פרוטוקול. לא נתקבלו הערות. אנחנו מאשרים את הפרוטוקול.

2. עדכון רה"ע

גב' רינה זאבי: ראש העיר, בבקשה, עדכונים.
יריב פישר: ערב טוב לכולם. כמה עדכונים. החודש הזה גם עבר לי כל כך מהר. אנחנו מחר יוצאים לבשל בצופים אמנם, אבל אנחנו ומצאים גם להכריז סוף כל סוף על הנהגת הצופים הרצליה, שזה מבחינתנו מאורע סופר חשוב. עבדנו על האירוע הזה שנה פלוס. הצופים נכנסת להיות ההנהגה החמישית בהרצליה. אנחנו מסתכלים על זה כמאורע משנה עיר. הבלתי פורמלי חשוב כמו הפורמלי, והצופים ייכנסו פה, כשהמטרה היא להכפיל את כמות החברים בצופים בעיר, להגיע לאזור ה-6,000 חבר'ה בצופים. זה לא רק הצופים. בני הרצליה, כל מה שקשור לתנועות נוער אחרות. אומנות, כל הבלתי פורמלי כחלק מהוועדה שאנחנו מתכללים כאן על הנוער, אנחנו רוצים שיכפילו את הכמויות בהרצליה, ואנחנו עוד נעשה טקס לגבי הנהגת הצופים, אבל זה גם גורם כלכלי מאוד השקעתי, שאנחנו נעשה גם במקומות, נפתח מקומות חדשים. הם ייכנסו לפארקים שלנו. אני רוצה שיהיה כאן את היער העירוני כאן, ועוד, ועוד בנושא הזה. מסכם את אירועי המכביה. גם

קיבלנו כמה מכתבים מהמכביה, אבל השיחות שגם עשינו איתם, עופר וכל הצוות, יערה, אני חושב שלא הייתה עיר שהרגישו את המכביה יותר מהרצליה, וזה היה בגאווה גדולה. כמות האורחים שהיו כאן, המשחקים הבינלאומיים. זה שארגנטינה ניצחה אותנו תוך שנייה, אלכס, צריך לטפל בדבר הזה למכביה הבאה, אבל היה ממש כיף לראות את זה. הסוג של העולים החדשים, שאנחנו רוצים שיהיו פה, שהיו בהופעה שהייתה בפארק, והייתה הופעה מהממת שם. האווירה הזאת הייתה יוצאת דופן. באמת, תודה שם לכולם. אתה רוצה להוסיף על זה?

עופר לוי:

כן. אני רק אגיד לך שקיבלתי היום, ביקשתי... שיוציאו לי את ההישגים של ההרצליינים, ואנחנו הולכים לעשות להם, אתה עוד לא יודע. נעשה להם קבלת פנים. יש עשרות של מדליות של הרצליינים מהמכביה הזאת, כבוד גדול -

יריב פישר:

כן, פרסמנו כמה, וכל פעם כתבו, ויש גם עוד, ויש גם עוד, וזה באמת גאווה ענקית. המכביה הבאה עוד 3 שנים, ויש שם הרבה חבריה של גיל 40 פלוס. אז כל מי שפה סביב השולחן, להתחיל להתאמן. אנחנו רוצים גם שם לנצח, ובזה ארגנטינה הגיע עם איזה 4 קבוצות כדורגל. כולם שם, מאיה תמיד תישאר בת 16 מבחינתי, אבל ארגנטינה באה עם 3 קבוצות שמתאמנות כל הזמן, ובגלל זה הם אכלו את מי היה שם, טל בניון, כל מיני כאלה. באמת שחקנים. יוסי בניון, סליחה. אכלו אותם תוך שנייה. הלאה. חלק מהערכים שדיברתי עליהם קודם, והבלתי פורמלי שאנחנו כאן עושים כאן בעיר, זה הסיפור של הגיוס. שמנו את הציונות כערך למעלה. דניאל גם דחף את זה מאוד. חנכנו את מתקן הכושר הקרבי הראשון בארץ. זה היה יום למחרת

כשבכנסת הודיעו מי לא צריך להתגייס, ומי צריך להתגייס. אני הלכתי לישון באמת עם מועקה בלילה. הגעתי בבוקר לראות את 200 החבר'ה של יובל עילם שם, עם גאווה ענקית בלב, כשמגיעים בבוקר, וזה המתקן הזה של בה"ד 1, שמזדחלים למטה, ועולים. משהו שאני לא חושב שאני יכול לעשות כבר היום, אבל זה היה גאווה ענקית לראות את זה. מעבר לזה, מסלול, מסלול, עם הקיר, שאני הקאתי שם בבה"ד 1, עליו, אבל עברתי אותו. זה באמת כזה. אנחנו גם מממנים בבני הרצליה את ההכנה לצבא, ואנחנו נמשיך לעשות את זה בגאווה ענקית, מסבסדים, ורק להמשיך עם זה, ועוד עמותות פונות אלינו. חמש אצבעות ועוד, גאווה ענקית. דניאל, עופר, מי שעשה את זה, באמת יוצא דופן, מרחיב לב, ואנחנו נמשיך לגמרי שם. שיפוץ אולם "היובל". מי שמכיר, אני שיחקתי כדוריד שם לפני המון, המון שנים, אבל סוף כל סוף הגיע הזמן שהפרקט, שגילינו שיש בו גם תולעים כבר, מוחלף. מעבר לזה, גם האולם של המחול, שגם על זה אנחנו מסתכלים אחרת. אנחנו רוצים להיות מובילים בכל האומנות, כולל המחול. גם הוא כבר מוחלף, וייראה כבר אחרת לגמרי. החוף השווה, פתחנו. באמת, היה עוד אחד מהדברים המרגשים שנעשים כאן בחוף הים. עוד ועוד משפחות מצטרפות. החוף השווה גם מדבר כבר על ביטוח לאומי שנכנס לשם. נדמה לי שראינו שם את כלל ביטוח. הרבה מאוד ארגונים שיעזרו כלכלית גם לדחוף אותו קדימה. אני כבר שלחתי כמה משפחות של חברים, שהילדים שלהם אוטיסטיים כבר לשם. מיד קיבלו מהילה טיפול. נכנסים לשם, סופר גאווה עירונית. רק להמשיך ולהרחיב. כל הפעילויות שנעשות, פותחים את השנה.

תרבות. האירועים שהיו בחוף הים, ממש החזירו אותי כבר 15 שנה אחורה. איפה יונתן? באמת, היו שם מסיבות שהזכירו לי את מה שהיה פעם, ולהמשיך עם האירועים האלה. הכי כיף בחוף הים. הטיילת, זה גם עוזר לעסקים שם, ומעבר לזה, מה שהצגנו בישיבת המועצה האחרונה, הרבה יותר חשוב לנו אירועים קהילתיים. גם קצת צמצמנו את האירועים הגדולים, כמה שיותר בתוך הקהילה. אירועים באמת שמחברים, וכמה שיותר נקודות לנוער, שאנחנו עושים, כחלק מהאסטרטגיה שלנו, שהילדים יהיו עסוקים כמה שיותר. אנחנו ממשיכים גם בזה. כשאנחנו מדברים על שוויון בעיר, אנחנו מדברים על זה שכל הרחובות בשנים הקרובות בעיר הרצליה ייקראו ע"ש נשים, בגלל מה שדיברנו, שאך ורק 13% מהרחובות בעיר הם על שמות נשים, אנחנו מדברים גם על שוויון בעיר הרצליה, והאמת שלא במכוון. אז אני הרבה יותר מאשר גאה לעדכן על התקנים החדשים בעיר הרצליה. באמת לא במכוון, יצא שכולן נשים. אז אנחנו מברכים את האגף לשירותים חברתיים. את ליאת גורליק. אנחנו מברכים את האגף לתכנון ובקרה תקציבית, איבון. אנחנו מברכים את אגף פיתוח עסקי חדש, נגבה בן דוד. אנחנו מברכים את אגף משאבי אנוש, את סמדר אוקון. אנחנו מברכים את אגף משאבי כינון החדש, ואנחנו נרחיב על זה עוד הרבה, אבל מבחינתנו, זה אגף משנה פני עירייה. יש שם כ-1,300, 1,400 סייעות, שאנחנו רוצים להסתכל על זה אחרת. הוליסטי, לטפל בהם. תפקיד, אחד החשובים שיש בעירייה, ואנחנו רוצים שמישהו יחזיק אותו מלמעלה בתוך מנהל כינון. דיברתי איתה היום. היא נמצאת פה, מירב? אז שאלתי את

מירב רייניש, אם היא יודעת מה היא לקחה על עצמה.
לדעתי, היא עוד לא הבינה. אבל-
היא תהיה מעולה בתפקיד.

מאיה כץ:

היא תהיה מצוינת, והיא באמת תאכל את זה בהצלחה
מקצועית גדולה. אנחנו מדברים על תיכון מפתן ארז,
שהודענו היום על קרן כהן. מרכז שחפים, על אורנית שני.
יצא שכולן נשים. תודה רבה לכולם. בואו נתחיל את
הישיבה.

יריב פישור:

ענת לא נמצאת היום. הבת שלה חולה. אנחנו נעביר את זה
גם לישיבה הבאה, בסדר?

מאיה כץ:

אז אנחנו מתחילים עם הצעות לסדר. הצעה לסדר מס' 1,
מאיה-

גב' רינה זאבי:

סליחה, רגע, שכחתי. אנחנו שלחנו מכתב לחברת המועצה,
אתי, בגלל שהיא לא הגיעה לישיבות המועצה, שלפי החוק,
אנחנו צריכים להיפרד ממנה בקרוב. יש לה 30 יום, נכון?
לדעתי, עוד שבועיים, משהו שלא רציתי להפעיל. אנחנו
כנראה נצטרך להחליף אותה בישיבת המועצה הבאה-

יריב פישור:

אם אתה כבר מדבר עליה, היא כבר לפני חצי שנה החליטה
שאינן לה מה לחפש פה, כיוון שכל ההצעות לסדר והכל
נופלים לאוזניים ערלות, אז עם כל הכבוד-

רפי חיים:

וואלה, דיברתי איתה. זה לא מה שהיא אמרה לי, אבל
בסדר.

יריב פישור:

הבנתי, אבל לא משנה, יאללה.

רפי חיים:

היא יכלה להתפטר, אם היא הייתה רוצה. כן, בבקשה.

יריב פישור:

גב' רינה זאבי: מאיה.

4. הצעות לסדר

הצעה לסדר מס' 1 ע"י איתי צור ומאיה כץ
בנושא: קביעת מדיניות מחייבת לשיתוף ציבור טרם קבלת החלטות.

מאיה כץ:

טוב, ההצעה לסדר הראשונה, היא מוגשת בעצם בהמשך לישיבה הקודמת, כשדיברנו על נושא הסכם הגג, שאושר, 45,000 יחידות דיור, והגיע לאשרור במועצה על סוג של עדכון, יידוע במועצה רק שנה אחרי. היא בעצם מדברת על קביעת מדיניות שמחייבת שיתוף ציבור טרם קבלת החלטות. לכאורה, הצעה שהיא נשמעת אולי טריוויאלית, נכון? הרי אנחנו מדברים כל היום על שיתוף ציבור. אבל כנראה שיש פערים בין האופן שבו אתם מסתכלים על שיתוף ציבור, לבין האופן שהציבור, או לפחות אנחנו רואים את האופן שאיך שיתוף ציבור צריך להתנהל. שיתוף ציבור לא יכול להיות הליך פורמלי שמתקיים לאחר שהחלטות כבר התקבלו. תכליתו היא לאפשר לתושבים להשפיע על עיצוב המדיניות, לבחון חלופות ולהשמיע את עמדתם בטרם מתקבלת החלטה, ולא רק להתעדכן בה בדיעבד. במהלך כהונתך כראש העיר, פעם אחר פעם, מתקבלות החלטות מהותיות ורק לאחר מכן מתקיים הליך המכונה "שיתוף ציבור". כך היה, בין היתר, בנושא הסכם הגג, שחתמת על 45,000 יחידות דיור, בשינוי אזורי הרישום במערכת החינוך, שהוביל להפגנות ומחאות ברחבי העיר ובהיעדר שיתוף ציבור אמיתי בנוגע לתוכניות העירייה כמו לדוגמא בנושא החוף הנפרד ועוד. גם במקרים שבהם בחרה העירייה לקיים הליכי שיתוף ציבור, הם נערכו לא אחת במתכונת של מפגשי זום ללא שיח פתוח, כאשר השאלות

נבחרות ומסוננות מראש. מתכונת זו אינה מאפשרת דיאלוג אמיתי עם התושבים ואינה ממלאת את ייעודו של שיתוף ציבור. אגב, היו גם הרבה מאוד תלונות וביקורת על אותם שיתופי ציבור שנעשו באמצעות הזום. מילא כשצריך לעשות את זה בתקופת מלחמה, אבל בתקופות שבשגרה, אין שום סיבה לכך. כאשר ההחלטה כבר התקבלה, וכאשר הציבור אינו יכול להעלות באופן חופשי שאלות, הסתייגויות וחלופות, אין מדובר בשיתוף ציבור אלא בידוע הציבור. התנהלות זו פוגעת באמון הציבור, מחלישה את השקיפות ומרחיקה את התושבים מהשפעה על עתיד העיר. יונתן, אתה רוצה להוסיף כמה מילים?

יונתן יעקובוביץ: אני חושב שהדבר היחיד שצריך לקחת אותו בחשבון, במיוחד כשהנהלת העיר מגדירה את עצמה כליברלית וחופשית, זה לבוא ולתת לציבור, שההחלטות באות להשפיע עליו בצורה כזו או אחרת, ומי כמונו יודע כמה אנחנו בסופו של דבר משפיעים על חיי היום יום של הציבור. לתת אפשרות להביע התנגדויות. עכשיו, ההתנגדויות, לא חייב להיות במתכונת עכשיו כמו התנגדויות של הוועדה לתכנון ובנייה, וכדומה. אבל כאשר מציגים איזושהי תכנית, או מציגים איזושהי פעולה שהולכים לעשות, אפילו ברמה של אפולוניה, שבאו ועשו שיתוף ציבור מאוד יפה, וכדומה. עזבו שהנתונים שהיו בשיתוף הציבור, בסוף הפכו להיות לא רלוונטיים למה שקורה בפועל, אבל זה לא באשמת העירייה, יש דברים אחרים שם. אבל לציבור לא ניתנת אפשרות להגיש איזושהי התנגדות, להגיש איזושהי השגה על הדברים שהעירייה מתכננת.

להביע עמדה. לא חייב גם להתנגד.

מאיה כץ:

יונתן יעקובוביץ:

עכשיו, זה גם לא שהעירייה באה ומצידה איזשהן חלופות. אתם בד"כ באים ומציגים איזושהי עמדה, שאגב, אני בטוח שעבדתם עליה, עם אנשי מקצוע שלכם, וכדומה, אבל מי כמוך יודע, יריב, בסופו של דבר, ההנהלה מכוונת את אנשי המקצוע לאידיאולוגיה, או למקום שהיא חושבת שהדברים צריכים ללכת. אבל גם בתוך המקום, צריך להיות מרחב פעולה לציבור, לבוא ולהגיד, מה כן מתאים ומה לא מתאים לו. אתם יכולים לקבל את זה, אתם יכולים לא לקבל את זה. אבל לפחות למראית עין, תתנו לציבור את האפשרות להתנגד, ולא במסגרת שיחות הזום שיש, כי זה בגדר יידוע ציבור, כמו שנאמר עד פה.

מאיה כץ:

לפיכך, מתבקשת מועצת העיר להחליט, כי עיריית הרצליה תקבע מדיניות מחייבת שלפיה שיתוף ציבור יתקיים לפני קבלת החלטות מהותיות בעלות השפעה על תושבי העיר. במסגרת שיתוף הציבור יוצגו לציבור כלל החלופות, השיקולים והשלכותיהן, באופן שיאפשר השפעה אמיתית על ההחלטה. הליכי שיתוף הציבור יתקיימו במתכונת פתוחה, שקופה ומאפשרת דיאלוג, ולא באופן המצמצם את השתתפות הציבור או הופך את ההליך לידוע בלבד. לא יתקיים הליך שיתוף ציבור לאחר שהתקבלה החלטה מהותית, למעט לצורך עדכון הציבור על אופן יישומה. הדברים מאוד ברורים, ולכן זה קצר.

יריב פישר:

כמה שעות היה המפגש אתמול? 3 שעות, כן. 3 שעות. לנו, אחד הדברים שהיה לנו הכי חשוב על ההתחלה להסדיר, זו מדיניות בנושא שיתוף ציבור. מעבר לזה, שזה יושב במחלקת אסטרטגיה, וזה באמת עושים שם תהליכי שיתוף ציבור יוצא דופן על כל נושא, גם הסתכלתי בנתונים. אני

חושב שעשינו מה שהבנתי היום, סדר גודל של 60 שיתופי ציבור שנעשו בשנתיים האחרונות. אבל מעבר לשיתופי ציבור על כל נושא שאתם מדברים עליו, אנחנו עובדים שונה מכל עיר אחרת. כל רבעון, ואני כל פעם צוחק על זה, אבל כל רבעון, למעט לפעמים מלחמות במדינת ישראל, זה קצת נדחה, אז זה לא באמת קרה כל רבעון בשנתיים האלה. אני מקווה שזה יקרה באמת כל רבעון. אבל אם לא כל רבעון, כל חציון, כל הנהלת העיר יורדת לכל שכונה בעיר, ובמשך 3 שעי עושים, אפשר לקרוא לזה גם שיתוף ציבור, עדכון ציבור, התייעצות עם הציבור. אנחנו במשך 3 שעי מספרים כל מה שקורה בשכונה, כל התכניות שלנו בשכונה, ואז במשך, אתמול לדעתי, קרוב לשעתיים, שמענו מה אנשי השכונה רוצים, מצפים, וחשוב להם, ומה גם ביקורת על כל דבר. מבחינתנו, אין יותר מזה. אני חושב שזה החלום של כל נבחר ציבור, להגיע, לגעת באנשים, לשמוע אותם, לשמוע אותם, להבין מה התכניות שלהם. אין משהו יותר דמוקרטי מזה, מכיל מזה, מבין בזה, ובאמת גם מקבל את הביקורת. אין שכונה שאנחנו לא מגיעים אליה, ואנחנו גם שומעים את הביקורת, ואנחנו מדברים חופשי מה הספקנו, מה לא הספקנו. המנכ"ל בד"כ אמור להיות 20 דק', מגיע ל-40 דק'. נותן באמת סקירה על כל מה שקורה בשכונה. ממש עוברים על ספר התקציב בכל נושא. תחבורה, פינוי-בינוי, איכות סביבה, ספורט, תרבות. אנחנו עוברים שורה, שורה, ואומרים מה קרה בשכונה, מה לא קרה. אין אח ורע במדינת ישראל לכה שיתוף ציבור. אני גאה בשיתוף הציבור הזה, גאה בכם, בכל אחד שעושה את זה, והלכה למעשה זה מאמץ את מה שאתם כותבים פה. אני מבקש

להסיר את ההצעה מסדר היום -

יונתן יעקובוביץ: שנייה, רגע. לפני שאתה מסיר.

יריב פישר: כן, בבקשה.

יונתן יעקובוביץ: לקחנו 4 דק' מזמנך. אנחנו לא דיברנו על הכמויות של

שיתופי הציבור שאתה עושה, ולא דיברנו על תהליכי

ההקדמה לשיתופי הציבור שאתה עושה. כי הכמויות, זה לא

משנה, וזה יפה מאוד שעשית מעל 60 שיתופי ציבור

וכדומה -

יריב פישר: בלי הרבעוני, יונתן.

לא משנה. הוא קורא לזה שיתופי ציבור, אז כדי לא להכניס

פה עכשיו את הוויכוח, אני רוצה לדבר עניינית. אני הבנתי,

אני מדבר כרגע, יש את שיתוף ציבור. בין המפגשים האלה,

ואני מכיר את המפגשים האלה, לבין שיתוף ציבור, קורים

הרבה דברים מאחורי הקלעים בעירייה, כמו שגם צריך

לקרות, ובסופו של דבר הם מקבלים איזושהי החלטה. כל

מה שאנחנו אומרים, זה שבמצב שבו אתם מקבלים את

ההחלטה, תשאירו לציבור אפשרות לקבל חלופות להחלטות

שאתם מקבלים -

יריב פישר: יש להם.

לא. אתה לא יכול להציג להם את זה שבועיים, שלושה,

רגע, שנייה. מבחינת סדר הדברים, זה לא עובד ככה. כי

כשאתה הולך לשטח, ואתה מדבר עם האנשים, אתה מדבר

שהדברים נמצאים אולי ברמה הרעיונאית אצלך -

יריב פישר: לא. תן לי רגע, אני אסביר -

שנייה, רגע. אני אתן לך דוגמה הכי פרקטית, אפילו על דבר

הכי קטן. העניין של אפולוניה. בסופו של דבר, העירייה

באה וישבה שם עם רמ"י, ועם כל הגורמים וכדומה, והגיעה

שם לאיזושהי החלטה ביחד עם כל הגורמים שהיו אמורים עכשיו לגדר תא השטח וכדומה, איך הולכים לעשות את זה, איך שומרים על החיות וכדומה. כשאתם באתם לשיתוף הציבור, שזה דבר הכי פשוט שיש, לא הוצגה שם שום חלופה, לא הוצגה שם מבחינת השיח עם הציבור, אז ברור שהלכתם והבנתם מהציבור שאכפת לו מהחיות, ואתם תדאגו לדברים וכדומה. לא הוצגה שם שום חלופה. הדברים גם בסופו של דבר לא הוצגו כמו שהם באמת בפועל, כי השתנו, המציאות השתנתה, אפילו בדברים קטנים. כמו שלמשל נאמר, שאחרי בדיקה דקדקנית יוסרו רק 9 עצים. בסופו של דבר, אני חושב שזה כבר קרוב יותר ל-30. זה בדיוק העניין. אתה מדבר על התהליך מלמעלה. אני מדבר איתך על התוכן של התהליך. התוכן של התהליך לא מתנהל כמו שצריך, ואני חושב שזה דווקא נכון שתשקלו את זה, שלפחות ברמה של לתת לציבור את האפשרות, או להתנגד, או להציג לו חלופות.

יריב פישר:

אני אסביר לך. קודם כל, שיתוף ציבור בנוף ים היה שונה, כי באמת זו כבר תכנית סדורה שהמדינה הגיעה, ואנחנו רק לחצנו-

יונתן יעקובוביץ:

אבל זה אותו דבר גם כשזה מגיע רק מאצלכם. לא, זה לא. שנייה, הקשבתי לך. המדינה הגיעה להסדר שם איך עושים את התכנית הזאת, והתפקיד שלנו היה ללחוץ אותם כבר לעשות את זה, וזה שונה. מה שאני-

יריב פישר:

מסכימה על 45,000 יחידות דיור? לא.

מאיה כץ:

רגע. הדרך שאנחנו עובדים, היא לא באנו אליכם ברבעון או בחציון, והחלטנו, וככה זה נעשה. הדרך שאנחנו, ואנחנו מסבירים את זה כל פעם בתחילת האירוע. אנחנו מגיעים

יריב פישר:

להציג, בין האירוע הזה לאירוע הבא, זה הזמן. בזמן הזה מגיעים לאיל עשרות תושבים ואומרים לו, ...פה, אין כניסה לשם, כל אחד ממני שיושב כאן, מקבל כל הזמן, וזה שיתוף ציבור אמיתי. בין לבין תבואו, תדברו, תסבירו מה אתם רוצים -

מאיה כץ:

יש מעט מאוד אנשים בסוף שמגיעים לנקודה הזאת - אבל זה כן עובד ככה.

יריב פישר:

והרבה מאוד אנשים שמגיעים לנקודות הקצה, כשאתם מפרסמים את המושג של שיתוף ציבור.

מאיה כץ:

בסדר, מאיה -

יריב פישר:

ויש הבדל -

מאיה כץ:

זאת הדרך שלנו, חברים -

יריב פישר:

אתה יכול לא להאמין בגישה הזאת, זה בסדר.

מאיה כץ:

אנחנו מאמינים בגישה הזאת.

יריב פישר:

בסוף, אם נדבר במספרים, ונשאל אותך כמה עלו בנקודות קצה של הדברים הגדולים, אזורי הרישום בחינוך, הסכם הגג, ועוד, ועוד, ועוד נקודות -

מאיה כץ:

מאיה, אזורי הרישום בחינוך, אני גם יכול לדבר על זה כאן. אין עיר שעשתה כל כך הרבה שיתופי ציבור על אזורי חינוך -

יריב פישר:

יריב, בשורה התחתונה, כמעט לא היה בי"ס שלא יצא להפגנה נגדך, כי לא היה הליך שיתוף ציבור כמו שצריך.

מאיה כץ:

בשורה התחתונה, להנהגת העיר הזאת היה אומץ לעשות מה שהיה צריך לעשות כבר מזמן, ועשינו את זה, וזה מצליח בענק. לכן חברים, אני מבקש להוריד את ההצעה מסדר היום -

יריב פישר:

בסדר גמור. בגלל זה חזרת בך כמעט מכל ההחלטות.

מאיה כץ:

יריב פישר: ממש.
מאיה כץ: בבן גוריון -
יריב פישר: ממש.
מאיה כץ: בדמוקרטי, בדברים אחרים חזרתם בכם אחורה.
יריב פישר: מי נגד? הכל קורה. מי נגד? תודה רבה.
גב' רינה זאבי: רפי, אתה נמנע. מאיה.

הצעה לסדר מס' 2 ע"י איתי צור ומאיה כץ
בנושא: תכנון מוסדות החינוך בשכונת חנה רובינא.

מאיה כץ: הצעה לסדר הבאה שלנו, זה בנושא אגב תכנון המוס"ח בשכונת חנה רובינא. אז לדעתך, יש רחוב כזה, ובתפישת התושבים, מתחם חנה רובינא, שכונת חנה רובינא. זה נתון רגע לפרשנות.
יריב פישר: מתחם, מקובל.
מאיה כץ: לא צריך אבל להקטין ולגמד את כמות התושבים שיש שם, שבחשוב קל זה מעל 2,000, בחישוב קל. אולי אתם יכולים לדייק אותי, אבל אם עשינו ממוצע לפי כמות הדירות במגדלים. כפר שמריהו יותר קטן מכל השכונה. מה זאת אומרת, על מה אנחנו מדברים. אבל זה בסוף עניין של פרשנות. אז בואו נחליט שאתם לא רוצים לקרוא לזה שכונה, תושבי השכונה קוראים לזה שכונה, בסדר? אגב, אני גרה בחנה רובינא 46, עברתי לפני שנה. אני מייצגת את הציבור, אתה יודע, זה התפקיד שלי בסוף. מוזמנים לבוא לבקר. עברנו למזלנו אגב, שזה לא יהיה ע"ח זמן הדיבור שלי. בערך שבועיים לפני אירן. שזה היה המזל שלנו, הגדול. לא חשוב. בקיצור, שכונה נהדרת ונפלאה, מרובת

ילדים ורק צומחת. עכשיו הנושא הוא מאוד, מאוד פשוט. בשנים האחרונות, באמת, בהלך הרוח בתוך השכונה, וזה הלך רוח שמשתקף גם הלכה למעשה בעובדות, יש המון החלטות שמשפיעות באופן ישיר על ילדי השכונה. זו שכונה צעירה, משפחות צעירות, מרובות ילדים, ושרק תמשיך להיות ככה. אגב, היא גם בנויה באופן כזה, שאם נסתכל על המתחם הפנימי, יש המון, המון גני שעשועים, ויש מתקנים, ויש מתחם שבאמת גורם למשפחות צעירות להגיע לשם. מצד שני, כל הנושא הזה עכשיו של אגב אזורי הרישום, יצר כבר איזושהי תחושה שבמקום להשאיר את הילדים, אגב, אם אנחנו מדברים על תחבורה מקיימת, בתוך השכונה, אנחנו גורמים בהתאם להחלטות, גם בשינוי אזורי הרישום, לצאת מחוץ לשכונה. הרבה מאוד ילדים מהגנים ועד התיכון, לומדים מחוץ לשכונה, אין תיכון בשכונה. אבל גם ההחלטה שבסוף לא לאפשר לילדי השכונה ללמוד בבן גוריון, אלא להוציא אותם לשמואל הנגיד, זו החלטה שהיה ראוי לעשות עליה איזושהו דיון, במקום להכניס לתוך השכונה עם מכוניות מנווה עמל, שזו שכונה מרוחקת, ומאזורים אחרים. עכשיו מה שקורה, שכתוצאה מאוסף של החלטות, שזה אומר 2 גנים על אזוריים, שזה תפוח ואגס. גן ילדים נוסף, גן זמיר, שלאורך השנים הוסב לבית כנסת. אני גם אשמח שתיתנו עליו גם פירוט, מתי הוא חוזר להיות גן ילדים. הוא היה אמור להיות בית כנסת זמני. כרגע מה שנוצר מצב, שהיה עוד מבנה בקומה 3, שמלכתחילה נאמר שהוא לא ישמש גן ילדים. אגב, אני חייבת להגיד. אני חושבת שבניית גן ילדים בקומה 3 היא לא נכונה. לא תכנונית, לא להורים, לא לילדים, לא נוח, לא נכון. התכנון

שלו, בעיניי לפחות, היה טעות, אבל הוא קיים. באו נציגים מהשכונה לאורך השנים, וביקשו את הגן הזה, כדי שישיר את ילדי השכונה, ולא שילדי השכונה יצטרכו לצאת מחוץ לגן. אגב, זה גילאים קטנים, אז מחוץ לשכונה, זה גילאים קטנים. כולם אגב עם רכבים, אף אחד לא הולך ברגל, אלה מרחקים יותר ארוכים ממה שאולי נראה במפה אווירית. אבל אמרו, לא, אי אפשר. פעם אחת לא, כי יש שם כל מיני ליקויים כאלה ואחרים. פעם שנייה, יש איזושהי בעיה עם המעלית פעם שלישית, אין צורך. עכשיו פתאום הוחלט לקחת את הגן הזה, ולהפוך אותו עוד פעם לגן על אזורי. במקום לקחת את המבנה הזה, שאגב גם עכשיו עדיין יש בקשה להעביר אותו ולהפוך אותו לגן שמשיר את ילדי השכונה, מביאים אליו עוד ילדים מקצוות של כל העיר, והפכו אותו לגן על אזורי, למרות שיש פתרונות אחרים. כל ההחלטה הזאת, גם מעלה הרבה מאוד תהיות. למה היא מעלה הרבה מאוד תהיות? כי האופי של שכונת, מתחם, רחוב, חנה רובינא, לא חשוב רגע איך נרצה להגדיר אותו, הוא צביון חילוני. פתאום נוצרת איזושהי מעטפת מרובה מסוים, שמייצרת במרחק מאוד, מאוד קטן מבנה דת. אם זה כולל, בית הכנסת, ו-2 גנים עכשיו שישיר אוכלוסייה חרדית. אני לא מכירה שיש אוכלוסייה רבה חרדית.

...

משה ועקנין:**מאיה כץ:**

שנייה, מר ועקנין, ברשותך, אל תתערבי לי בהצעה לסדר. אני אכבד אותך. הנתונים שאצלי, בוא נדבר על נתונים. אתה יודע מה, אין בעיה. אני לא רוצה לגרור את הדיון לשם, אבל אם החלטת שאתה גורר את הדיון לשם, אז אני אתן לך תשובה.

משה ועקנין:

מאיה כץ:

...
לא, לא, לא. אני לא התכוונתי לגרור את הדיון לשם. אני התכוונתי לדבר על מבנה הקהילה, והחינוך של השכונה. אבל אם אתה מתעקש, אז אנחנו רק נסבר לכולם פה את האוזן, בסדר? כי אם אנחנו מסתכלים על המספרים, ואני אגב רוצה גם להודות על זה ששלחתי בקשה לזכות טיעון לפי סעיף 140 א', וקיבלתי תשובה. גם אם זה לא תוך 3 ימים, אבל קיבלתי אותה בסוף. אז רק בואו נדבר בנתונים, כי זה מאוד, מאוד חשוב לדיון, כי אני חושבת ששאר חברי המועצה צריכים להכיר גם את הנתונים. אז אנחנו מדברים על זה שאמנם אני ביקשתי כתובות, אבל אי אפשר היה לתת לי כתובות. אני מסתפקת גם בשכונה. יש לנו ילד מאלון, 5 מבן צבי. אגב, זה מרחק די רחוק -

6 מהנדיב.

יריב פישר:

מאיה כץ:

שנייה. 2 מברנר, 4 מנווה עמל, 6 מוויצמן, 2 משז"ר, 1 מנבון, 2 מגליל ים. זה מה שאצלי, 23. זה מה שקיבלתי. אם יש נתונים אחרים, אז צר לי שנתנו לי -
הנתונים נכונים, אבל הם לא -

שירלי גדניר:

מאיה כץ:

שנייה, רגע. חברים, אם אנחנו מעלים את זה לדיון, אני אשמח. אז בבקשה, שלא יתערבו. תודה. זה רק היה בגלל שמר ועקנין התערב, ואני רוצה. בסוף, רוב הילדים הם לא מתוך השכונה. הם מחוץ.

...

שירלי גדניר:

מאיה כץ:

לא, הם לא, והם גם לא במרחק. שירלי, זה לא במרחק. אתם יודעים מה, זו גם פרשנות. בסוף, יש פה צורך אמיתי בתוך השכונה, בין אם לקחת את הגן הזה, אגב, ולהסב אותו למקום ולמוקד קהילתי, שייתן יותר פתרונות מעבר

למתנ"ס...שאר הדברים הם פרטיים, וגם לטפל בגן זמיר, לצורך העניין, שהפך לבית כנסת. או לעשות איזשהו איזון מסוים. אבל לקחת ולהעמיס על השכונה 3 גנים על אזורים, בעוד ילדי השכונה יוצאים החוצה, ולייצר איזשהו, בסדר? בסוף, אנחנו לא נדע כרגע אם זה נכון או לא נכון. אבל ברגע שיש יותר מדי מבני ציבור, וגנים שמיועדים לאוכלוסייה חרדית, הציבור החרדי אגב, ובצדק, יבוא לגור בשכונה. עכשיו, יכול להיות שזה, יריב, אל תסתכל עליי ככה. איפה שיש מבני חינוך ומוקדים קהילתיים, הציבור מגיע. ככה זה בכל שכונה שזה הצביון שלה. יכול להיות שלא. אני חושבת שכן. זה נתון לוויכוח. אנחנו נראה את זה לאורך השנים. אבל בסוף, צריך רגע להבין-

...

משה ועקנין:

אין אף ילד חרדי?

מאיה כץ:

...

משה ועקנין:

אז כל התשובות שקיבלתי מהעירייה, הן לא נכונות?

מאיה כץ:

...אין אף ילד חרדי בגן הזה. ההורים ביקשו גן ממ"ח.

משה ועקנין:

לא, לא, לא, חברים, חברים, לא להפריע לישיבה. לא להפריע לישיבה. ועקנין, זה לא דיון-

יריב פישר:

זה גן מעורב, בנים, בנות. גן ממלכתי, כולם מוזמנים לגן הזה. בשמחה רבה, כולם מוזמנים לגן.

משה ועקנין:

אנחנו רק מסבירים לקהל-

יריב פישר:

אין שום בעיה. אבל זה לא גן חרדי.

משה ועקנין:

תודה רבה. כן, מאיה. ועקנין, תן להמשיך.

יריב פישר:

אתה לוקח את זה לדיון על גן חרדי. כנראה שיש סיבה שאתה לוקח את זה לדיון על גן חרדי. בסוף אגב, לכל

מאיה כץ:

הילדים בעיר הרצליה, הם ראויים וצריכים לקבל חינוך ראוי, הוגן וטוב. אבל צריך גם להבין את המשקולות שאנחנו שמים על שכונה אחת, שמעמיסים עליה קודם כל, ברמה התחבורתית. בסוף, איך אמרת, זה רחוב, אז זה יותר מרחוב. זה 2 רחובות בצורה מעגלית, שכל שנעמיס יותר כלי תחבורה בפנים, ומשפחות שצריכות גם לצאת החוצה, אנחנו נייצר פקק תנועה אחד ארוך. במקום לייצר פתרונות קהילתיים -

אל תהיי דמגוגית.

יריב פישר:

אל תזלזל בזה, ואל תקרא לזה דמגוגיה. אל תקרא לזה דמגוגיה.

מאיה כץ:

מאיה, זו דמגוגיה -

יריב פישר:

לא, זו לא דמגוגיה, יריב. זו ממש לא דמגוגיה. אתה יודע מה, יש פה תושבים מהשכונה, תשאל אותם.

מאיה כץ:

15 רכבים בכל השכונה.

יריב פישר:

מאיה כץ:

זה לא 15 רכבים. זו החלטה אחת על השנייה, על השלישית, על הרביעית. לא, זה לא העניין גם של 23 הילדים. זה בסוף העניין, שאזור הרישום מבחינת חטיבת ביניים בן גוריון לא פתוח לילדי השכונה. הגנים הם גנים על אזוריים, ובסוף השכונה יוצאת מהשכונה כדי ללמוד. זו לא תחבורה בת קיימא. זו לא תחבורה בת קיימא. אפשר לקרוא לזה הרבה דברים. נכון. לכן יש פה צורך. מעבר לזה, אנחנו צריכים גם להתייחס למתחם פינני-בינוי, שעכשיו עומד להיפתח לידינו. גם זה יהיה מאוכלס. אז בסוף, במקום לשמור את אותם מבנים קהילתיים שיהיו לתוך השכונה, וישרתו גם את אותם באים עתידיים במתחם הזה, אנחנו נותנים את זה. עכשיו תראה, מילא אם לא היו פתרונות. אבל יש

פתרונות. אתם בעצמכם כתבתם על מבנים שיכולים לתת את הפתרון. אחד מהם נמצא במרכז העיר, שמרכז העיר, אנחנו כן בדקנו. הוא כן משרת באופן יותר נכון, ומדויק את כל האנשים שמגיעים לגן על אזורי. בדקנו. אם אתם רוצים, נעביר לכם את התשובה, אבל אתם כתבתם לי את התשובה, אתם אמורים לדעת אותה. לכן, אנחנו רוצים להביא את ההחלטה הבאה. קודם כל, העירייה לא צריכה להציג רק לי. היא יכולה להציג לכולם. אני גם יכולה לשלוח לכם את התשובה, אם אתם רוצים. תציג למועצה את כלל מבני הציבור שנבחנו לצורך הקמת גן על אזורי נוסף. אגב, מר ועקנין, אמרו לנו שמכיוון שיש גן חרדי לגילאי 3, זה פוסט אגב שאתה העלית, אני חייבת להגיד. אני יכולה גם להקריא אותו. הילדים האלה גדלים. אז עכשיו יפתחו גן על אזורי. פוסט שאתה העלית.

הוא לא חרדי. אני מסביר לך עוד פעם -

אה, גם הוא לא חרדי?

לא.

שום דבר לא חרדי. שום דבר לא חרדי, בסדר גמור. אין

בעיה, אתה צודק. העירייה תציג -

אין להם כיפות, אין להם ציציות -

אין להם כיפות, אז בואו נפתח אותו לכל השכונה.

בשמחה רבה.

סבבה, אז תפתחו את כל אזור הרישום. שנייה, תפתחו את

הגן הזה לבקשה מחודשת לכלל הילדים.

מאיה, קדימה.

לא, אני מוכנה לקבל את ההצעה של מר ועקנין. אין שום

בעיה. הרי אנחנו מבינים שהוא לא, לא רציתי להגיד, לא

משה ועקנין:

מאיה כץ:

משה ועקנין:

מאיה כץ:

משה ועקנין:

מאיה כץ:

משה ועקנין:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

בקיאה, רציתי להגיד משהו אחר, אבל אני אחזור בי ממחשבותיי. העירייה תציג למועצה את כלל מבני הציבור שנבחנו לצורך הקמת גן על אזורי נוסף, ואת הנימוקים המקצועיים לפסילת כל אחת מהחלופות -

ועקנין, די.

איך הם הגיעו?

די.

יריב פישר:

משה ועקנין:

יריב פישר:

מאיה כץ:

לפסילת כל אחת מהחלופות, שאינן בשכונה, כי יש עוד הרבה חלופות שכולן נפסלו. נשמח לדעת למה. תוצג חוות דעת מקצועית שבוחנת את ההשפעה המצטברת של ריכוז מוס"ח על אזוריים בשכונת חנה רובינא, על תפקוד השכונה, התחבורה, חנייה, בטיחות ואיכות החיים. העירייה תגבש מדיניות עירונית ברורה לכלל מבני הציבור השכונתיים, שישמשו בראש ובראשונה למענה לצרכי ילדי ותושבי השכונה. כי בסוף אפשר לקחת את המבנה הזה, ולתת אותו אולי לפעילות לנוער, לפעילות לגמלאים. לכל מיני פעילויות. יש גם גמלאים, צעירים בנפשם. אבל אכן, הרוב זה משפחות צעירות. רק לאחר בחינת כלל החלופות, ולאחר ניתוח מבוסס נתונים של פיזור במגורים בפועל של האוכלוסייה שתשובץ, תישקל להקצאתם למסגרות על אזוריות. העירייה תציג תכנית כוללת לשירותים החינוכיים והקהילתיים. ילדי השכונה יוכלו, ככל הניתן, ללמוד במסגרות הקרובות לביתם, לרבות בחינה מחודשת של אזורי הרישום לחטיבת בן גוריון. זה משהו דרמטי, הנושא הזה. עד להצגת כלל הנתונים, וקיום דיון עם נציגי השכונה, נציגי ועד ההורים, או כפי שאתה כרגע הצגת, תבוא לשכונה, תעשה את אותו מפגש שדיברת עליו לפני ההצעה

הקודמת, ותשמע את התושבים, ותקיים דיון. כלל הגורמים הרלוונטיים, תוקפא ההחלטה על הקמת גן נוסף על אזורי, או שאני מוכנה לקבל גם את ההצעה של מר ועקנין. הגן יפתח לרישום כלל הילדים, כמו שהוא הציע כרגע, ולפי כפי שהיה באזור הרישום, שמכיוון שמישהו ביקש, אז נפתח גן. במבנה המיועד בשכונת חנה רובינא, ויימצא פתרון אחר. עכשיו, אני רק אוסיף רגע לפני קבלת ההחלטה. אני יודעת שבשעה 17:00 התקיימה אצלך בישיבה, ואני יודעת שאתה אמרת דברים מסוימים. אני אשמח קודם כל שתשתף אותנו במסגרת הדיון כרגע. קודם כל, שייאמרו בפרוטוקול מסודר למועצה. יכול להיות שאם הדברים שלך יישמעו גם לנו בצורה שהיא הגיונית, אולי נמשוך את ההצעה.

עושים שיתוף ציבור.

אה, אתה עושה שיתוף ציבור?

סיימת?

כן, אני סיימתי.

סבבה. טוב, אני אגיד כמה מילים, אבל בהמשך אני אבקש, הדר, אם אתה יכול להצטרף אלינו-

אז אתה מעלה את זה לדיון?

לא.

חבל.

גם אני אסביר למה. כשאנחנו מתכוונים שאנחנו עובדים מקצועי, אנחנו עובדים מקצועי, בכל תחום. ההחלטות הן מקצועיות, ומתקבלות מקצועי. אבל אני כן רוצה רגע לדבר בקומה למעלה, לפני שהדר ירחיב על התהליכים שמתבצעים ברישום לגנים על אזוריים, ואומר את זה אבא לילדה

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

שלומדת בגן על אזורי. כשאנחנו אומרים שאנחנו עובדים לפי חוק, זה לפי חוק. כשיש גני ילדים בעיר הרצליה, ובתי ספר בעיר הרצליה שהם לא עובדים לפי חוק, הם ייסגרו. מי שיודע, אנחנו בתהליך של סגירה של כמה מוס"ח לא חוקיים, שעבדו שנים רבות בהרצליה, וצפצפו על החוק, ואנחנו לא עוברים על זה לסדר היום. אחד מבתי הספר האלה שנסגרים עכשיו, וזה מהלך שאני רואה גם אצל חברים טובים שלי, חילוניים לגמרי, ועקנין. חילוניים לגמרי. דרך אגב, חלקם עבור מת"א, חברים שלי שמעדיפים ללכת לרמב"ם, שמעדיפים ללכת לבתי ספר אחרים. אני פחות מבין, אבל זה מה שהם בוחרים. לכן מה שאמרת, כן מסתדר לי בתמונה, כי יש הרבה מאוד חילוניים, שבחרים שהילדים שלהם יהיו בבתי הספר והגנים שכאלה. כל החלטה מקובלת. בעיר הרצליה, כולם שווים, יישארו שווים, ואנחנו גאים בזה. מבחינתי, זה חרדים, בוחרים ללמוד במערכת החינוך שלנו העירונית. אנחנו גאים בזה. היו הרבה שמועות שרצו. מאיה, אני לא מאשים אותך, וגם לא אותך, יונתן. היו הרבה שמועות, דיסאינפורמציה, לא מקובלים עליי בכלל. לא סגרנו שום גן, ממול הגן לא נפתח שום בית כנסת חדש. זה מרכז מסחרי פרטי. עד כמה שאני יודע, am:pm הולכים לפתוח שם, עד כמה שאני יודע. היו שם כמה דברים שבאמת הלהיטו את השכונה בתקופת בחירות, וכמה אנשים שרצו אתמול במרצ שלא הצליחו, שגם הלהיטו את הדברים, וזה חלק מהאוויר שיש כרגע. זה כואב לי שהגענו למצב הזה כאן. אני גם יודע שמי שישב איתי בשעה 17:00, מתנגד לזה בכלל. אנחנו כולנו באמת בעיר הרצליה עובדים ביחד. התהליך נעשה מקצועי, והדר,

בבקשה, תרחיב עליו -

רגע, אני רק רוצה -

לא, לא, מאיה -

ברשותך, אבל. יש לנו הרי, אם הדר מרחיב, אז אני גם
 אשמח. יש לנו הרי מתקנים פנויים, בצופית, במעגן, בהדר,
 ..., באפיק -

מאיה, הקשבנו. הוא יודע מה הוא עונה, בבקשה.

אני אשמח. לא, אבל בסדר.

כל הנתונים, העברנו. אני כן רוצה להתייחס לבקשת ראש
 העיר, וגם בהתאם לחומר שהעברת מראש, לדרך שבה
 אנחנו מנהלים את צוות הגנים שלנו, את המתקנים שלנו.
 איך נקבע שגן יהיה גן אזורי, וגן על אזורי. זו בעצם
 השאלה, מבחינתי. עכשיו, קודם כל, אני רוצה לומר
 שמאוד, מאוד טבעי בעיניי, שכל הורה ירצה שהגן יהיה הכי
 קרוב הביתה. לא בציניות. זה גם יותר נוח, זה גם מחבר
 קהילתית, זה גם נותן לנו איזושהי תחושה טובה אחת, צ'
 ואנחנו מאוד, מאוד מעוניינים בזה. אנחנו מאוד, מאוד
 פתוחים בשיח הזה. אולם הדרך שבה אנחנו מנהלים את
 הרישום, היא בחלוקה לאזורי רישום. גם אזורי הרישום
 לפעמים מחולקים בתוכם לתוך שכונות, לתוך רחובות,
 לתוך אזורים שהם חווים את עצמם, כמו שאמרתם פה
 קודם, כנפרדים זה מזה, וזה בסדר. טבעי שבצפון הרצליה
 הצעירה, ודרום הרצליה הצעירה, נכון, יש מרחקים גדולים,
 ובכל מקום תושבים ירצו שהגן יהיה יתר קרוב לצפון או
 לדרום, וזה שיח ואיזונים שאנחנו עושים כל הזמן. אזורי
 הרישום כן מגדירים שיבוץ בגן בסמיכות לכתובת המגורים,
 בתוך הסטנדרט העירוני שהוא עד 2 ק"מ. ברוב המקרים,

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

הדר ארד:

אנחנו מצליחים לנצח את הסטנדרט הזה, ואפילו באזור הזה, לרדת מ-1 ק"מ טווח. שוב, האם יאמרו תושבים, אבל אנחנו מרגישים אחרת את המרחב העירוני, אנחנו מרגישים את השכונה שלנו כקרובה יותר מאשר, כן, וזה בסדר, ואת זה אנחנו יודעים ללמוד גם מתוך התושבים, ולעשות את האיוונים. אנחנו מאוד פתוחים לשיח הזה. אנחנו נכונים גם לאזן בין הרצונות של תלמידים בחלקים שונים של אזור הרישום. בין אם זה בחנה רובינא, או בין בזה לתושבים שגרים באזור הנדיב, ברח' הנדיב, בחלק הצפוני של אזור הרישום. בהמשך, נוכל וגם אמרנו, וגם כתבנו, שאנחנו נסכים בשמחה לעשות תהליך שיתוף ציבור, לשמוע את כל התושבים בחלקים השונים של אזור הרישום הזה, ולראות איך מארגנים מחדש את 11 הגנים האזוריים באזור הרישום. הדבר הזה צריך להתבצע בתנועה לתקופת הרישום לשנת הלימודים הבאה. ברגע שאנחנו יצאנו ופרסמנו את מערך הגנים לשנת הלימודים העוקבת. זה קורה בד"כ בינואר של כל שנה. הרי ההורים נרשמו לאותם גנים. לעשות שינוי לאחר תקופת הרישום, זה משבש בצורה מאוד משמעותית את הבקשות של ההורים. אנחנו זוכרים שגם חלק לא מבוטל מהגנים שלנו, הם גנים דו גילאיים. כלומר, הם 4, 5. קרי, אם יש לי גן של 4, 5 השנה, והוא בשנה העוקבת צריך להפוך להיות, להישאר כזה, הרי שהוא צריך הזנה של ילדים בני 4 לתוכו. אבל כל הדבר הזה, אפשר לדבר עליו, לשים את מלוא הנתונים של כל אחד מאזורי הרישום, ולשוחח, כמו שאמרתי, עם כל תושבי הרישום על כל חלקיו. כשאנחנו משבצים גנים על אזוריים, אנחנו עושים את זה רק לאחר פיזור כל הגנים האזוריים בתוך

אזור הרישום שלהם. אנחנו נותנים עדיפות, כאשר צריך גנים חדשים, כמו במקרה הזה, אנחנו תמיד נותנים עדיפות לגנים שהם במרכז היער על גנים שנמצאים בפאתי העיר. אנחנו מבינים שאין מקום אחד ויחיד שיכול לספק את כולם, ולכן אנחנו מחפשים מקום מרכזי. אנחנו תמיד מעדיפים מתקנים שהיו פנויים בשנים האחרונות, מאשר גן שהתפנה אך ורק בקיץ הקרוב. אנחנו גם מסתכלים על אזורי רישום שיש בהם נקרא לזה, מלאי של מתקנים נוספים, שהיה ונצטרך בשנה העוקבת לפתוח גן אזורי נוסף, יש לנו את האפשרות לעשות את זה. חלקם גם ציינתם אותם פה. הגן הספציפי הזה, המתקן הספציפי הזה, ברח' הנדיב, עונה על הקריטריונים האלה. הוא במיקום מרכזי, הוא לא היה בשימוש בשנים האחרונות, ויש לנו באזור הרישום הנדיב מתקנים נוספים, שמאפשרים לנו לתת מענה, ככל שהשכונה תמשיך לצמוח. לגבי העל יסודי, הדבר הזה כן היה בתוך עבודת המטה שקיימנו בפעם הראשונה של תכנית מרחבי חינוך. נפגשנו לפחות -

אתה מדבר על בן גוריון.

מאיה כץ:

הדר ארד:

על על יסודי באופן כללי. נפגשנו עם הורי הנדיב על הנושא הזה כמה פעמים. בסוף, ההחלטה הייתה שבגלל שאנחנו מצפים שכבר בשנת העבודה הקרובה, אנחנו נתחיל בפעימה הבאה, שתעסוק בארגון מחדש של אזורי הרישום בכל מרכז העיר, בואכה בי"ס תור הזהב, בי"ס ברח' תור הזהב, פינת וייצמן, שבעצם יעצב מחדש את כל המרחב של וייצמן, מרכז העיר, שיכון וייצמן, ופוטנציאלית, גם אזור רישום הנדיב. אנחנו לא עושים שינוי רק כדי לעשות שינוי נוסף בעוד שנה וחצי, אלא אנחנו עוצרים רגע את התהליך הזה.

אנחנו כבר עכשיו, יחד עם אגף אסטרטגיה, נרצה להתחיל בתהליך של תכנון אזור הרישום של ביי"ס החדש, היסודי. קרי, גם הגנים וגם ביי"ס יסודי חדש יקבלו אזורי רישום חדשים. את הגבולות נעשה יחד אתכם, כלומר, יחד עם התושבים. גם אני עדיין לא יודע איך זה יתארגן. בהזדמנות הזאת, אנחנו גם נוכל לדבר על עיצוב מחדש של תהליך ההזנה מבתי הספר היסודיים. עכשיו בעצם, עוד אחד במרחב הזה, לתוך החטיבות והתיכונים, תחת החזון שאמרנו, ביום שמקימים ביי"ס יסודי, אנחנו יודעים איך הדבר הזה מתגלגל. זהו, עד כאן, תודה על ההקשבה.

נאמר לתושבים, שגם אם השנה ייפתח הגן הזה, למרות שאני עדיין רוצה לקבל את ההצעה של ועקנין, שנפתח את הגן לכולם, בכבודו הציע. אני מציע לאמץ את זה. ששנה הבאה, הגן יעבור למקום אחר.

מה שלא ציינת, זה את 6 השנתי -

זה מה שנאמר להם בישיבה בשעה 17:00.

מה שלא ציינת -

האם זה נכון?

מה שלא ציינת, זה את 6 השנתי, שהוא יותר חשוב מכל דבר מבחינתי, ולשם אנחנו הולכים בכל האזורים. מה שנאמר בפגישה, זה שאנחנו נעשה בחינה לכל דבר, בהתאם למספרים, ונעשה מאמץ בכל שכונה להגיע לאיזון מקסימלי.

ביחס לעתיד, אמרתי, אנחנו מאוד נכונים לשיח עם כל קהילה, עם כל שכונה. כל עוד ברור שכל תושבי אזור הרישום יהיו בחדר הזה, זה הכל.

כן, זה לא מה שראש העיר אמר לתושבים.

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

הדר ארד:

מאיה כץ:

- יריב פישר:** חברים -
- מאיה כץ:** אני שמעתי מה שנאמר ביציאה.
- יריב פישר:** ורד, אסור לדבר כאן -
- מאיה כץ:** אתם מייצרים פה איזשהו מתחם שהוא פשוט לא נכון, לא תכנונית, ולא חינוכית, לקהילה ולעיר.
- יונתן יעקובוביץ:** ארד, רגע, שנייה, לפני שאתה בורח.
- הדר ארד:** אני לא בורח. אני זמין לך כל יום.
- יונתן יעקובוביץ:** מעולה -
- יריב פישר:** היא לא פושעת, אבל אין זכות דיבור. את בא לצפות, לא לדבר. את באה לצפות בישיבות מועצה, לא לדבר.
- יונתן יעקובוביץ:** בשם הליברלים -
- יריב פישר:** אני חוזר עוד הפעם. זה ישיבות מועצה. תודה, כן.
- יונתן יעקובוביץ:** רגע, שנייה. אפשר לשאול את ארד משהו, אחרי ההצגה הזאת?
- יריב פישר:** שאלה אחרונה, בבקשה, כן.
- יונתן יעקובוביץ:** אחרי כל ההסבר הזה שאתה אומר, ואני מקבל גם את הגישה, ואני חושב שהיא גישה טובה. אני מניח שהגישה הזאת הייתה עד עכשיו, היא לא משהו שהתחיל היום, ואתה אומר את זה כלפי העתיד, כמשהו שממשיך. אם הגישה הזאת, אתה מציג אותה כל כך טוב, אני לא מצליח להבין איך מבחינה מספרית קורה שבשכונה מסוימת, או במתחם מסוים, יש גני ילדים שאנשים באים אליהם מבחוץ, ויש ילדים שהולכים החוצה לגנים במקומות אחרים. כל הילדים שנמצאים בחנה רובינא נמצאים -
- מר יהודה בן עזרא:** ...
- יונתן יעקובוביץ:** מה אתה רוצה, שהם ילכו. רגע, רגע, יש לי שאלה, יהודה. אתה רוצה שבנאדם ילך בחודש אוגוסט, סליחה, לא בחודש

- אוגוסט, כי אולי זה לא זה.
- מאיה כץ:** במקום לתת תעדוף. יונתן, שנייה. תן לי רק לסיים את זה. אז שתהיה הצבעה -
- יריב פישר:** המשמעות של מה שאת אומרת, שאם הוא גר בנדיב, אז הוא יצטרך -
- מאיה כץ:** לא, לא. במקום לתת תעדוף, כי הייתה בקשה מתוך השכונה, בחרתם לתת תעדוף לגן על אזורי, זה חייב להיאמר. רק נסיים, לפני שאתה מעלה את זה להצבעה, בדבריו של משה ועקנין בפוסט. "מדובר בגן המשך לגן אחדות ישראל". אתה יכול להעלות את זה להצבעה.
- מר יהודה בן עזרא:**... פוסטים של חבר מועצה.
- מאיה כץ:** אה, לא להתייחס לפוסטים של חברי מועצה? אוקי, אז לא נתייחס לפוסטים שלכם.
- מר יהודה בן עזרא:**...
- מאיה כץ:** לא, בסדר. אם הוא לא היה מתערב, אז זה לא היה הולך לשם. מכיוון שהוא התערב, חשוב רק שנבין.
- יריב פישר:** מאיה, תודה רבה. הצבעה, בבקשה.
- מאיה כץ:** תצביעו.
- גב' רינה זאבי:** מי בעד? מי בעד להסיר את ההצעה?
- יונתן יעקובוביץ:**... שאת דיסאינפורמציה, לא הביאו -
- יריב פישר:** מי בעד להסיר את ההצעה? מי נגד?
- גב' רינה זאבי:** מי נגד?
- מאיה כץ:** אנחנו.
- יריב פישר:** ארד, תודה רבה.
- קהל:** כל השכונה, כל השכונה.
- מאיה כץ:** 800 אנשים שלחו לכם הודעות. 800. צריך להתייחס לזה גם. כמעט 1,000. סליחה, אני מדייקת.

גב' רינה זאבי: מאיה, מי מציג את ההצעה -
יריב פישר: אף אחד לא יכער את השכונה.
מאיה כץ: יונתן.
גב' רינה זאבי: יונתן, בבקשה.
קהל: ...
יריב פישר: אני אבוא, כי הבת שלי בבן גוריון.
קהל: ...
יריב פישר: חברים, רוצים להמשיך, כן.
גב' רינה זאבי: יונתן, אתה מציג?
יריב פישר: בבקשה, נגמר.
גב' רינה זאבי: אז רק דקה. ניתן להם לצאת.

הצעה לסדר מס' 3 ע"י איתי צור ומאיה כץ
בנושא: בחינת והסרת צמחי נוי רעילים לבעלי חיים מהמרחב הציבורי בעיר הרצליה.

גב' רינה זאבי: כן יונתן, בוא נתחיל.
יונתן יעקובוביץ: האמת היא שזה עולה בגלל שנחשפתי עוד פעם לתושבת שכונה, שהכלב שלה נפטר, לצערנו, בגלל החשיפה לצמח הזה. חשבתי שזה נכון להעלות את זה פה במועצה במסגרת הצעה לסדר, כי אני באמת מאמין שזה משהו שכולם חושבים שהוא צריך להשתנות. אז לאחרונה נחשפנו למקרה מצער, שבו כלב נפטר לאחר שככל הנראה אכל מצמח הצ'יקס. צמח הנוי הנפוץ בגינות ציבוריות ופרטיות. על פי עדותה של בעלת הכלב, הווטרינר המטפל ציין כי לא מדובר במקרה חריג וכי מוכרים מקרים נוספים של הרעלות כלבים כתוצאה מחשיפה לצמח זה. על פי מידע מקצועי בתחום

הוטרני, כל חלקי צמח הצ'יקס עלולים להיות רעילים לכלבים ולבעלי חיים נוספים, כאשר הזרעים מסוכנים במיוחד ועלולים לגרום לפגיעה חמורה בכבד ואף למוות. מקרה זה מעלה שאלה רחבה יותר בדבר הימצאותם של צמחי נוי רעילים נוספים במרחב הציבורי של העיר. לאורך השנים ניטעו בגינות, בפארקים, בשדרות וברחובות צמחי נוי שונים, אולם לא ברור האם נבחנה מידת הסיכון שהם עלולים להוות לבעלי חיים המלווים את בעליהם במרחב הציבורי. בהרצליה חיים אלפי כלבים, ובכל יום מטיילים עמם בפארקים, בגינות ובשטחים הציבוריים. מרבית בעלי הכלבים אינם מודעים לסכנות הטמונות בצמחי נוי מסוימים, ולכן ראוי שהעירייה תפעל בהתאם לעקרון הזהירות המונעת, תבחן את הסוגיה באופן מקצועי ותנקוט צעדים להפחתת הסיכון ולמניעת מקרים נוספים. מעבר להגנה על בעלי החיים, מדובר במהלך של אחריות ציבורית, העלאת מודעות ושיפור בטיחות המרחב הציבורי לכלל התושבים. וכמובן, גם לבע"ח. לפיכך, מתבקשת מועצת העיר להחליט. מישהו רוצה להגיד על זה משהו? להנחות את השירות הוטרני העירוני, בשיתוף אגף הגנים והנוף, לבצע בדיקה מקצועית של כלל צמחי הנוי במרחב הציבורי, במטרה לאתר צמחים הידועים כרעילים לכלבים ולבעלי חיים, ובכלל זה צמח הצ'יקס (Cycas) וכל צמח נוסף המוגדר כבעל רמת סיכון. לבצע מיפוי עירוני של כלל הצמחים הרעילים שיימצאו במסגרת הבדיקה, תוך מתן עדיפות לגינות ציבוריות, פארקים, מוסדות חינוך, שבילי הליכה ואזורים שבהם מטיילים בעלי כלבים באופן תדיר. להכין תכנית עבודה להסרת הצמחים המסוכנים והחלפתם

בצמחייה בטוחה יותר, בהתאם להמלצות הגורמים המקצועיים ובכפוף לשיקולים אגרונומיים וסביבתיים. לפרסם קול קורא לתושבי העיר, המזמין אותם לדווח לעירייה על מיקומם של צמחי נוי הידועים כרעילים לבעלי חיים, ובפרט צמחי צ'יקס, הן במרחב הציבורי והן, ככל שיבחרו בכך, בגינות פרטיות, לצורך השלמת המיפוי העירוני והגברת המודעות. לצאת בקמפיין הסברה עירוני באמצעות אתר העירייה, הרשתות החברתיות, השירות הווטרינרי העירוני ואמצעי התקשורת העירוניים, שיציג לציבור את הצמחים המסוכנים לבעלי חיים, את הסיכונים הכרוכים בהם ואת דרכי הפעולה. האמת היא, זה לא כזה משנה לי אם אתה תקבל את ההצעה לסדר, או לא תקבל את ההצעה לסדר, אבל תטפל בזה.

יריב פישור:

אני מסכים איתך. גם כשאני שמעתי על זה, זה משהו שהוא מטריד. אני וסקאי חברים הכי טובים. היא הילדה שהכי אוהבת אותי. בגלל זה ביקשתי מגלית להגיב. כן, בבקשה.

גלית:

קודם כל, אנחנו אוהבים את הכלבים, ודואגים להם, ועושים הכל לרווחתם. בגינות הכלבים אין צ'יקסים, אין. אנחנו יודעים שזה רעיל, זה לא סוד. אין צ'יקסים איפה שכלבים משוחררים בגינות כלבים, אין צ'יקסים. גם בתכניות אדריכליות חדשות, כבר בשנים האחרונות, אנחנו לא מכניסים צ'יקסים יותר. זה צמח שכבר לא נכנס לגינן הציבורי. אבל מה שיש, אנחנו לא נעקור. זה למעשה, דקל ננסי, שהגזע שלו הוא נמוך.

מאיה כץ:

את אל תעקרי. תוציאי הודעה לציבור, תייצרי מודעות, ושאנשים יעקרו.

יריב פישור:

תני לה לענות, שנייה.

- גלית:** גם אני, בתור בעלת כלב, אני יוצאת עם הכלבה שלי, היא כלבה בת 13 שנה. אני יוצאת איתה לטיול, אז אני שמה לב שהיא לא תכניס-
מאיה כץ: את אשת מקצוע.
גלית: לא קשור-
מאיה כץ: גלית, היו לי 2 כלבים, לא היה לי מושג על הצמח הזה.
גלית: לא קשור.
מאיה כץ: את אשת מקצוע.
גלית: מה שאני רוצה להגיד, שהמרחב הציבורי הוא כולו מלא במכשולים. יש פסולת, יש דברים שאסור לאכול, יש דברים. עכשיו, כל המרחב הציבורי הוא גם מלא בעצים אלרגניים. עץ זית הוא עץ אלרגני. יש עצים עם פירות. יש הרדופים שהם אלרגניים-
מאיה כץ: כן. אנחנו עצובים לשמוע את התשובה הזאת. לשכנע אותנו מה לא בסדר בזה. מה ביקשנו? שתעשה קמפיין העלאת מודעות, שאנשים ישמרו על הכלב, יידעו להיזהר מזה, כדי שהכלב לא ימות.
יונתן יעקובוביץ: ...את חצופה.
יריב פישר: יונתן, אתם שניכם הגזמתם עכשיו. היא אשת מקצוע, מדברת. עצרתם אותה כבר 3 פעמים-
יונתן יעקובוביץ: תקשיב, אני מדבר איתך על מצב-
דנה אורן ינאי: אבל תן לה לסיים-
יריב פישר: אבל אני גם מדבר איתך על מצב. אבל היא מסבירה לך שיש עוד עצים כאלה.
יונתן יעקובוביץ: על זה שיש עצים אלרגניים? תגיד לי-
דנה אורן ינאי: לכולנו יש...תנו לה לדבר כבר.
גלית: בנוסף, אני אגיד, שלא התקבלה אף תלונה, לא במוקד, לא

בשפ"ע, לא בגינון, ולא בוטרניר. אנחנו -

בסדר. אז אנחנו נדאג שיגיעו תלונות.

לא התקבלה שום תלונה על כלב שנפגע, או מת, שלא נדע -

תודה רבה.

אנחנו נדאג שיגיעו התלונות.

כל המטרה הייתה פה -

כן.

לעשות משהו שהוא הכי מתבקש בעולם...

או מבקשים.

...אם מת אתמול או שלשום כלב, בגלל שתושבת לא הייתה

מודעת לזה שיש צמח רעיל, והלכה איתו ברחוב כשהוא היה

קשור ברצועה. בזמן שהיא הייתה בטלפון, הכלב הלך לצמח

הרעיל, בלי שהיא יודעת שזה צמח רעיל, וזה לא כמו

שעכשיו יש כביש, והיא יודעת שיכול לבוא רכב, ולדרוס את

הכלב. זה נראה לי קצת מיתמם בצורה קיצונית לבוא

ולהגיד, תקשיב, יש הרבה סכנות במרחב הציבורי. אגב,

נכון, יש הרבה סכנות במרחב הציבורי, ואחריותנו כאנשי

מקצוע, וגם כאנשי ציבור, זה לבוא ולצמצם אותם כמה

שאפשר. מה ביקשנו? לבוא ולעשות סקר איפה קיימים

דברים. אגב, אתה לא צריך לעבוד קשה גם. תוציא הודעה

לכל הציבור, כמו שאתה מוציא את הפרסומים שלך כל יום

שני וחמישי. תוך שנייה אתה מקבל מיפוי של כל הצמחים.

אגב, אתה שולח תמונה. אתה אומר, איפה יש צמח כזה.

אתה מקבל תוך שנייה מיפוי. כן, ללכת לעקור את הצמח

הזה, ותשימי במקום זה צמח אחר. אני לא ראיתי אותך

קופצת ואומרת משהו על זה שעקרו 20 עצים יותר ממה

שתכננו בשיתוף הציבור, ובא כב"א ואמר שהוא לא צריך

מאיה כץ:

גלית:

יונתן יעקובוביץ:

מאיה כץ:

יונתן יעקובוביץ:

מאיה כץ:

יונתן יעקובוביץ:

מאיה כץ:

יונתן יעקובוביץ:

שטח של 2 מ', אלא שטח של 20 מ' שם באזור של אפולוניה,
אז עם כל הכבוד. תודה רבה.

יריב פישור:

תודה רבה על כל העבודה המקצועית, תודה רבה.
מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום? אתם נגד, אפשר
להמשיך. התקבלה פה איזושהי בקשה, וברשותכם, חברי
המועצה, אנחנו נעבור למתן תמיכות, כי-

גב' רינה זאבי:

יש לי רק שאלה, סליחה, לפני זה. אנחנו אישרנו דו"חות
כספיים לשנת 2025, לפני חודשיים. למיטב הבנתי הדלה,
קודם כל, לא השתנה שום דבר מדו"חות כספיים שאישרנו
לפני חודשיים, בחודשיים האלה, כשאנחנו בשנת 2026. אני
אשמח לדעת, א', למה זה מובא שום פעם לדיון, ולמה כל
הצוות המקצועי יושב פה במשהו שלא רק דנו בו, זה גם
היה בתוך אסיפת בעלי מניות.

מאיה כץ:

נכון. רוני, אתה רוצה לתת תשובה על זה?

גב' רינה זאבי:

אני מסכים שלא צריך להיות-

רו"ח רוני חדד:

הנחיה של מה?

מאיה כץ:

שנייה. משרד הפנים, למרות שזה לא הגיוני, וזה אותם
אנשים, ואת צודקת. משרד הפנים-

רו"ח רוני חדד:

לא השתנה כלום. אלה דו"חות שהיו, נחתמו, נסגרו.

מאיה כץ:

אני יודע, לא-

רו"ח רוני חדד:

אז תשחררו אותם.

מאיה כץ:

אבל צריכים לאשר אותם-

רו"ח רוני חדד:

אבל אישרנו אותם כבעלי-

מאיה כץ:

אני יודע. אבל משרד הפנים אישור גם של מועצת העיר,
לצערי הרב. זה איימו עלינו בליקוי, אם הדבר הזה לא
יקרה.

רו"ח רוני חדד:

יכולתם לשחרר אותם-

מאיה כץ:

- רו"ח רוני חדד:** אני מנסה לשנות את זה -
מאיה כץ: ולהגיד שאתם מביאים את החלטת בעלי המניות לאישור המועצה, והיינו מצביעים בעד.
יונתן יעקובוביץ: כל הדו"חות הכספיים, שזה היה כאילו ליידוע, ליידוע, עכשיו אנחנו מאשרים.
מאיה כץ: בסדר, אבל היית מביא את הסעיף בהחלטה. רוני, אבל יכולתם להביא את הסעיף בהחלטה לאישור המועצה. כולנו הרי בעלי אסיפת המניות.
יונתן יעקובוביץ: ענת בכלל לא יודעת. ענת, זה מה שצריך להיות?
מאיה כץ: יושבים פה המון אנשים -
רו"ח רוני חדד: ...לצערי הרב. אני מנסה לשנות אותה כבר כמה שנים.
יריב פישר: טוב, יאללה, בואו נרוץ על זה.

11. אישור מתן תמיכות

- גב' רינה זאבי:** אז אני עוד פעם חוזרת ומבקשת את אישורכם להקדים את סעיף אי מתן תמיכות, כי יש פה אנשים שצריכים גם לעזוב את הישיבה. אז אנחנו -
מאיה כץ: אני יוצאת בסעיף הזה, הראשון.
צבי וייס: אני בעד שאני צריך לצאת.
גב' רינה זאבי: טוב, הפרוטוקולים נמצאים ברשותכם. יש לנו כמה סעיפים לאשר. דיון במתן תמיכה בנושא ספורט, בוגרים. יש למישהו שאלות? מי בעד?
יונתן יעקובוביץ: אני מתנגד.
גב' רינה זאבי: אתה נגד?
יונתן יעקובוביץ: אני נגד.
גב' רינה זאבי: הכל, או -

יונתן יעקובוביץ: לא. אני נגד ההוצאות הגדולות, נקרא לזה. בואי נדבר עוד פעם על ההוצאה הזאת. אני אומר את זה כל פעם שהדבר הזה עולה. אני חושב שהעיר הרצליה צריכה לראות איך היא תומכת יותר בנוער וצעירים, ופחות בבוגרים. אני לא חושב שאנחנו צריכים לממן קבוצות בוגרות, קבוצות ספורט בוגרות, וחבל שאנחנו לא רואים כמות כספים משמעותית, או לפחות חלקם ממנה. ממה שאנחנו רואים פה, שזה כל שנה צומח, ועכשיו זה 4,000,000 ש"ח. אגב, אני לא אומר את זה -

עופר לוי: זה לא צמח. פשוט השנה היו הרבה הישגים לקבוצת הכדורסל, אז הם קיבלו בונוסים. זה לא צמח כבר כמה שנים.

יריב פישר: הבונוס.

עופר לוי: הבונוסים של ההישגים.

יונתן יעקובוביץ: בסדר גמור. אני באתי להגיד, אם היית נותן לי להשלים, הייתי אומר לך -

עופר לוי: לא, בסדר -

יונתן יעקובוביץ: בין אם זה עכשיו בגלל הישגים, או לא בגלל הישגים, אני אומר, זה כל שנה עולה. זה 4,000,000 ש"ח. אם אני לוקח את כל סכומי התמיכות שיש בספורט מקצועי בנוער, אתה לא מגיע לחצי מזה. זה מה שאני אומר. חוסר השוויון הזה בין התמיכה בנוער, כל מה שאני אומר, בוא נעלה אולי להצבעה פעם אחת. כל שנה אני אומר את זה, וכל שנה אומרים לי, אנחנו נבחן את זה. כי בסה"כ, כולם יכולים להסכים על זה. אני לא חושב שמישהו פה חושב שהמבוגרים יותר חשובים מהצעירים. אנחנו רוצים לתמוך בצעירים, אנחנו רוצים להוציא אותם מהרחובות, אנחנו

רוצים. למה לא לבוא ולעשות איזושהי אמירה, כמו שאנחנו באים ועושים אמירה למשל בייצוג הנשי. אנחנו אומרים, יהיה שוויון בייצוג נשי. אגב, מבורך, ברחובות, בזה, בכל הדברים. למה אנחנו לא אומרים את זה לגבי ילדים ובוגרים? למה הבוגרים מקבלים כל כך הרבה, והילדים כל כך קצת? העליתם את זה, אז מתפקידי להגיד את דעתי. אז אולי זה לא נכון לקבלת החלטה, אבל אני אגיד לך עוד משהו. זו בד"כ אותה הערה שאני מקבל. כל הדיון הזה הוא אותו דבר, ובסוף הדיון באים ואומרים, עופר בא בגישה הנחמדה שלו, ובאמת אני מעריך אותה גם. הוא אומר, טוב, אנחנו נבדוק את זה, ואז אנחנו נמצאים באותו מקום.

עופר לוי:

לא. אני רוצה רגע לענות שנייה אחת. מה שאתה אומר, קודם כל, חשוב מאוד. הילדים והנוער, הכי חשובים, והם יודעים את זה, גם הבוגרים יודעים שאנחנו משקיעים גם במתקנים, וגם במה שצריך, וגם בתקציב. אני חייב להגיד משהו, שהתקציבים שאתה רואה, שהקבוצות התחרותיות הבוגרות מקבלות, זה לא ע"ח ילדים ונוער. הילדים והנוער, גם בבני הרצליה, וגם בכלל, מקבלים את מה שהם צריכים. אנחנו תמיד נרצה עוד, ותמיד נשמח לעוד. אבל זה לא ע"ח. אתה לא יכול לעשות את זה, זה לא בר השוואה -

יונתן יעקובוביץ:

אתה סגרת ענפים ספורטיביים, בגלל תקציב.

עופר לוי:

א', לא סגרנו. השייט לא נסגר. השייט -

יונתן יעקובוביץ:

הוא הצטמצם.

עופר לוי:

הצטמצם.

יונתן יעקובוביץ:

אוקי. אז צמצמת ענפים ספורטיביים בגלל תקציב -

עופר לוי:

כן, אבל -

יונתן יעקובוביץ:

אני בטוח שזה גם לא היה היחיד. זה פשוט זה שאני מכיר

ממש, ממש טוב. אז אני אומר עוד פעם -

אבל לעומת זאת, פתחנו -

עופר לוי:

יונתן יעקובוביץ: אני לא במלחמה איתך. אמרתי אמירה. אתה יכול להתחבר אליה, או לא.

עופר לוי: תקצבנו אותם בהרבה כסף. סתם אני אתן לך, כדורגל בנות -

יונתן יעקובוביץ: גם הייתה פה הרצאה שלמה בהתחלה, ששמעתי אותה מבחוץ, שבא ראש העיר והסביר את כל התרומה שלו והסבסוד שהוא עושה לבני נוער שבאים ומכינים את עצמם לצבא. אני לא בא ואני אומר נגד דברים שאתם עושים. אני אומר, יש לך עכשיו תקציב ספורט. אתה שר הספורט בעיר הרצליה, לפחות 6, 7, 8 תקציבים, משהו כזה. הייתי שמח אם באחד התקציבים שאתה אחראי עליהם, בין אם זה תחת ראש העיר הזה, או ראש עיר אחר, תבוא ותציג איזושהי אמירה שאתה בא ואומר, אני, כסף משקיע שווה בשווה לצעירים ומבוגרים, זהו.

יריב פישר: ייאמר לזכותך, שאתה מאוד עקבי, בסדר גמור. אני רק מוסיף לזה, שאני חושב כמוד, שהספורט המקצועי צריך לקבל פחות מהספורט והחבר'ה הצעירים, ובגלל זה יש חוג חינוך לכל ילד, בעלות של 5,000,000 ש"ח. למה אתה צוחק, מה? איתך לגמרי. בגלל זה -

יונתן יעקובוביץ: לפני שנייה סגרת ענפי ספורט -

יריב פישר: לא, לא סגרנו ענפי ספורט -

עופר לוי: לא, לא סגרנו.

יריב פישר: לא נכון, יונתן, לא נכון. אבל צמצמנו את זה מקצועי, אחרי צוות שישב שם. לא, לא, לא, לא נכון.

עופר לוי: כל יום אני מוסיף עוד שורה לבני הרצליה, לעוד ענף, ועוד

- ענף, ועוד ענף, לילדים ולנוער.
יריב פישר: כן. אני חוזר עוד הפעם. 5,000,000 ש"ח כאן נוספו לחוג חינוך לכל ילד, זה משמעותי מאוד.
- יונתן יעקובוביץ:** תודה.
- יריב פישר:** עוד שאלות.
- מאיה כץ:** יש לי שאלה. סיימתם את הסעיף, נכון?
עו"ד ענת בהרב: לא, עוד לא סיימנו את הספורט.
- גב' רינה זאבי:** אנחנו בנושא ספורט תחרותי, ילדים ונוער. מי בעד? או אם יש שאלות, או מי בעד. מי בעד?
יונתן יעקובוביץ: מקודם אישרנו לבוגרים, כמה זה היה, 5,000,000 ש"ח?
גב' רינה זאבי: יונתן, מה קורה עכשיו?
יונתן יעקובוביץ: בעד. פה אחד.
- גב' רינה זאבי:** ספורט עממי. קודם כל, בנושא רווחה. סיוע במזון בפסח. מי בעד?
יונתן יעקובוביץ: אני בעד.
- גב' רינה זאבי:** בעד? בנושא הכוללים. בעד?
יריב פישר: אני מציין את התבחין של שירות צבאי, שהכנסנו לכוללים, ואנחנו מעלים את האחוז בכל שנה.
- יונתן יעקובוביץ:** מה זה אומר -
יריב פישר: ב-50% -
משה ועקנין: 55%.
- יריב פישר:** 55%, סליחה. העלינו מ-50% ל-55%, ושנה הבאה ל-60%. שירות צבאי.
- מאיה כץ:** יש לי שאלה -
גב' רינה זאבי: אנחנו -
מאיה כץ: רגע, רגע. יש לי שאלה.
- איל פביאן:** אפשר להשתמש במתקני הכושר הקרבי בחוף, וללמוד

- בכולל. אפשר גם וגם.
- יריב פישר:** אנחנו מאמינים -
- מאיה כץ:** שאם אתה תלמיד חכם שמתגייס -
- יריב פישר:** אנחנו מאמינים שמי שלומד תורה בכוללים, צריך לעשות שירות צבאי, ולכן בשנה הראשונה שמנו 50%, עכשיו זה 55%, ושנה הבאה יעלה ל-60%.
- יונתן יעקובוביץ:** 60% מהאנשים שרשומים בכולל, צריכים להיות בעל עבר צבאי, משרתי מילואים, עבר צבאי?
- אלכס גולדשטיין:** כן. שירתו בצבא.
- יונתן יעקובוביץ:** זה היה 50%, ואתה העלית את זה ל-55%, ואחרי זה ל-60%.
- מאיה כץ:** אפשר כבר להעלות את זה ישר ל-80%. לא צריך לחכות כל שנה. יש לי שאלה. לאחרונה יצא לי לעבור על התבחינים של התמיכות, ויש שם סעיף, אולי הרפרנט פה יוכל לתת, או הרפרנטית שמטפלת בזה. במערכת החינוך הבלתי פורמלית, שמדבר על 10% מתקציב התמיכה לתחום, יחולק באופן שוויוני בין מבקשי התמיכה, להם פעילות מוכחת בעלת תרומה מיוחדת לקהילה. אפשר לקבל דוגמאות, מה זה אומר? לא, לא, לא מעניין אותי מי מקבל. אני רוצה רק להבין מה אומר הסעיף הלכה למעשה. כלומר, איך גורם, כי זה סעיף נהדר.
- משה ועקנין:** התנדבות חברתית.
- מאיה כץ:** לא, זו לא התנדבות חברתית. כולם מתנדבים חברתית, זו לא התנדבות חברתית.
- משה ועקנין:** זה הנוער שהולך, ומחלק את הסלים -
- מאיה כץ:** לא, זה לא סלי מזון. אני מדברת -
- משה ועקנין:** לא סלי מזון. הבלתי פורמלי. הם עושים פעילות עם

המבוגרים, עם הקשישים, ניצולי שואה. עוברים, ומסייעים להם...לא קשור בכלל לסלי המזון, בלי קשר. הם עושים פעילות חברתית בכל המוסדות.

אוקי. אז אני אשלח לכם את זה מחר. אני אשמח להבין את זה, כי גם פנו אליי כמה גופים כדי להבין מה אומר הסעיף הזה מבחינת מה זו פעילות מיוחדת, כדי שיוכלו לקבל חלק מה-10%.

מאיה כץ:

תשלחי אליי, אני אנסה לענות לך, בסדר?

גב' רינה זאבי:

נבדוק את זה. אני כבר אומר שאנחנו עובדים על עוד דברים גם לשנה הבאה.

יריב פישר:

עד איזה שלב אפשר להגיש בקשה לשינוי תבחינים?

מאיה כץ:

עוד לא התחלנו.

רו"ח רוני חדד:

כרגע התבחינים לשנה -

עו"ד ענת בהרב:

אנחנו מכינים את 2027.

רו"ח רוני חדד:

דיברתי על שנה הבאה. אז עד איזה שלב אפשר להגיש בקשה?

מאיה כץ:

עוד לא התחיל הדיון על התבחינים.

רו"ח רוני חדד:

לא. אבל אני רוצה לשלוח לכם את זה לפני שאתם מתחילים את הדיון, כדי שתדונו על זה.

מאיה כץ:

מאיה, רק שנייה. רגע, למאיה יש פה תשובה. כן. אז זה מה שוועקנין אמר, כן.

יריב פישר:

זאת אומרת, שנייה. אם לאותו גורם יש מתנדבים או מתנדבות, לא משנה רגע באיזה גיל, והם יוצאים לייצר פעילות בקהילה, שהיא נוספת לפעילות הקיימת שלהם, הם יכולים לקבל את האחוזים האלה.

מאיה כץ:

כן, קהילתיות.

משה ועקנין:

לא, לא. אחלה. הבנתי, תודה. אני לא רוצה שתבואו רגע עם

מאיה כץ:

הקריטריונים לפה, כשהם כבר מבושלים, ואז לא מקיימים עליהם דיון.

גב' רינה זאבי: טוב, אנחנו ממשיכים. אישור תב"רים -
מאיה כץ: תאמין לי, אתה תסכים. תאמין לי, שאם יש לי שאלות, כנראה שאתה תסכים.

5. אישור תב"רים

גב' רינה זאבי: אישור תב"רים. יש שאלות? מי בעד? פה אחד.

6. הצעות שינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים ד"ו-ה'

גב' רינה זאבי: הצעות שינויים והעברות. רוני, יש משהו?
רו"ח רוני חדד: יש שינוי במסגרת התקציב. התקציב מאוזן, התקציב בר ביצוע...
גב' רינה זאבי: יש למישהו -
רו"ח רוני חדד: זה הזזה ד', וגם בהזזה ה' יש שינוי במסגרת התקציב. התקציב מאוזן, התקציב בר ביצוע. 2 הזזות יש.

7. פתיחת שני חשבונות בנק

גב' רינה זאבי: אוקי. אנחנו עוברים לפתיחת 2 חשבונות בנק. המועצה מתבקשת לאשר פתיחת 2 חשבונות בנק. חשבון -
יריב פישר: מאושר, הלאה.
גב' רינה זאבי: מאושר?
יריב פישר: כן.

8. העברת יתרת עודפים בתקציב הרגיל

גב' רינה זאבי: העברת יתרה בתקציב הרגיל.

רו"ח רוני חדד: ...

יריב פישר: סגור, כן.

9. עדכון תכנית מענקי מפעל הפיס

גב' רינה זאבי: עדכון תכניות מענקי מפעל הפיס.

רו"ח רוני חדד: יש פרסומים שאנחנו מאשרים.

יריב פישר: קח כל מה שמגיע. מאושר, הלאה.

יונתן יעקובוביץ: על מה קיבלנו את-

יריב פישר: אנחנו בעיקר משתמשים-

רו"ח רוני חדד: ...במסגרת תכנית התב"רים. אבל יש עדכוני סכומים, אז

אנחנו מביאים את-

יריב פישר: בעיקר לחוג חינוס לכל ילד, משתמשים.

רו"ח רוני חדד: קיבלנו עוד כספים, אז אנחנו מעדכנים כל פעם.

מאיה כץ: מפעל הפיס משתתף בפרויקט הזה.

10. אישור דוחות כספיים ליום 31.12.25 של:

החברה לפיתוח הרצליה בע"מ

החברה העירונית לפיתוח תיירות הרצליה בע"מ

גב' רינה זאבי: טוב. אנחנו מגיעים לאישור הדו"חות הכספיים. אז מאחר

- ומאיה כבר העלתה את כל הסיפור הזה -
- מאיה כץ:** והציעה הצעה טובה וחשובה.
- גב' רינה זאבי:** רגע, אנחנו לא נשב פה -
- מאיה כץ:** ומקצועית.
- גב' רינה זאבי:** עוד פעם, ונדון בכל הדבר הזה.
- מאיה כץ:** נכון.
- גב' רינה זאבי:** אנחנו מיידעים את חברי המועצה, שכך וכך. החברה לפיתוח הרצליה והחברה העירונית לפיתוח התיירות, משוחררים?
- מאיה כץ:** כן.
- רו"ח רוני חדד:** אלה דו"חות שכבר נדונו -
- גב' רינה זאבי:** לכן אני אומרת. בגלל שדנו בהם, אנחנו -
- מאיה כץ:** מועצת העיר מאשרת את החלטת אסיפת בעלי המניות, שהתקיימה בתאריך x ו-y, זה כל.
- גב' רינה זאבי:** רגע, מאיה. אנחנו לא צריכים לאשר את הדו"חות האלה.
- מאיה כץ:** אנחנו רק מיידעים אתכם -
- מאיה כץ:** אפילו לא צריכים לאשר אותם.
- רו"ח רוני חדד:** נדון, ואפשר להמשיך הלאה.

עמותת בני הרצליה

- גב' רינה זאבי:** אז תודה רבה. אנחנו רגע אולי נשחרר גם את החברה...בני הרצליה, מי רוצה רגע? רגע, גם החברה -
- מאיה כץ:** כל החברה.
- גב' רינה זאבי:** גם אתם, כן. גם המרכזים הקהילתיים.
- מאיה כץ:** כל החברות, כן, כן.
- גב' רינה זאבי:** אז חבריה, כל אלה שהציגו לנו, משוחררים.

משה ועקנין: בית העלמין, גם רינה, בית העלמין גם יש. גם הצגנו.
גב' רינה זאבי: רגע, אבל החברה למרכזים קהילתיים -
יריב פישר: לא, לא. תעבדו מסודר.
גב' רינה זאבי: החברה למרכזים קהילתיים, רק רגע, בואו. אנחנו צריכים
 לאשר את הדו"חות.

החברה למרכזים קהילתיים הרצליה בע"מ (חל"צ)

עו"ד ענת בהרב: החברה למרכזים קהילתיים, שבו רגע.
גב' רינה זאבי: את הדו"חות שלכם, אנחנו צריכים לאשר. הם הציגו, אבל
 צריך לאשר אותם, זה לא רק לידיעה. מאיה
משה ועקנין: יש דברים לידיעה, ויש דברים לאישור.
עו"ד ענת בהרב: לא. אלא אם צריך לאשר.
מאיה כץ: זו פעם שלישית.
גב' רינה זאבי: בואו נעשה את זריז.
יריב פישר: אם צריך, תעשה, כן.
גב' רינה זאבי: החברה למרכזים קהילתיים, הצגתם לנו פה. אני לא חושבת
 שצריך עוד פעם מחדש.
יריב פישר: הצגת את הדו"חות. שמענו אותם. שאלות, חברים.
גב' רינה זאבי: חבר'ה, אתם מאשרים את הדו"חות?
יריב פישר: ליונתן נגמרו השאלות, נראה לי.
גב' רינה זאבי: יש שאלות?
יריב פישר: מאושר.
משה ועקנין: אני רק רוצה לשבח ולאשר. לשבח -
גב' רינה זאבי: מי בעד?
יריב פישר: אנחנו צריכים שר פנים חדש. הבנתי, כן, תודה רבה.
גב' רינה זאבי: תודה רבה.

מרכז קהילתי לספורט תרבות ונופש בע"מ (ברכת נורדאו)

גב' רינה זאבי:	מרכז קהילתי לספורט ונופש. גם הם, אותו דבר. אבל אותם אנחנו צריכים לאשר. אז מי בעד?
יריב פישר:	הרגע הצגת את הדברים. עברנו -
גב' רינה זאבי:	תודה רבה.
יריב פישר:	תודה רבה.
גב' רינה זאבי:	מרכז קהילתי לנוער, תרבות וספורט. איפה הם?
מאיה כץ:	כן, כן, כן. הם כולם הציגו. נורדאו לא הציגו.
רו"ח רוני חדד:	לא היו פה.

עמותת בני הרצליה

גב' רינה זאבי:	איפה נורדאו? טוב, אז אנחנו נמשיך עם בני הרצליה. בבקשה. פה אנחנו כן צריכים.
יריב פישר:	תן את הדברים העיקריים, בבקשה.
גב' רינה זאבי:	אבל בקצרה.
יוסי מועלם:	אין בעיה, בקצרה.
יריב פישר:	יונתן קרא את הכל כבר.
יוסי מועלם:	בסה"כ, היקף מחזור הפעילות גדל ביחס לשנת 2024. 67,000,000 ש"ח לעומת 60,000,000 ש"ח. סה"כ הפעילות הסתיימה בעודף קטן של 7,000 ש"ח. אין גירעון במהלך השנה השוטפת.
יונתן יעקובוביץ:	...
יוסי מועלם:	יש לנו גדילה בפעילות בעיקר מגבייה ממשותפים. גדלנו מ- 44,000,000 ש"ח ל- 49,000,000 ש"ח.

גב' רינה זאבי: עוד שאלות? מי בעד? תודה רבה. תודה לכם.

עלה הרצליה – עמותה למען הקשיש (ע"ר)

גב' רינה זאבי: עלה הרצליה, בבקשה. עכשיו אתה צריך להציג.

עו"ד ענת בהרב: ממש בתמצות, כמוהם.

מרכז קהילתי לספורט תרבות ונופש בע"מ (בריכת נורדאו)

רו"ח זרח נתיב: המרכז הקהילתי לספורט, תרבות, ונופש הרצליה. זו בעצם בריכת נורדאו. התפעול של הבריכה. סה"כ, אני אעשה בקיצור. יש גידול בגירעון, שורה תחתונה, מ-77,000 ש"ח בשנת 2024, ל-314,000 ש"ח בשנת 2025. אירוע משמעותי בשנת 2025... ולכן כ-140,000 ש"ח פחות הכנסות. כ-140,000 ש"ח יותר הוצאות... צריך להגיד דבר אחד... יש להם לזחול כלפי מעלה. הוצאות אחזקה, יש להן נטייה לזחול כלפי מעלה עם השנים. באיזשהו שלב, צריך יהיה להתקיים שם שיפוץ. זה לא בדיוק חוות דעת של רו"ח, אבל אלה הנטייה של המספרים, מתוך ידיעה ממקומות אחרים.

דנה אורן ינאי: יש לחברה -

משה ועקנין: ...גם הקאנטרי, גם הפעילות של הקאנטרי גם פגעה בפעילות של נורדאו.

רו"ח זרח נתיב: קשה לי להגיד את זה כרו"ח. אני שמעתי את הדברים האלה, כן.

דנה אורן ינאי: יש לחברה הון?

רו"ח זרח נתיב: אני לא שמעתי.

יריב פישר: דנה שאלה אם יש הון.

רו"ח זרח נתיב: כן, יש לחברה הון עצמי. אבל הפעילות שלה היא מסתובבת סביב ה-0. סה"כ, יש 490,000 ש"ח הון עצמי, ולא חושב שזה סדר הגודל של השיפוצים שצריך יהיה לעשות.

גב' רינה זאבי: מי בעד? תודה רבה.

פזית בכר: יש לי שאלה. שנייה לפני הצבעה, אני רוצה רגע לשאול. דניאל, אני לא הייתי בדירקטוריון האחרון, שאמורים היו לאשר את הדו"חות. אישרו בדירקטוריון את הדו"חות האלה? אתה חושב, או שאתה יודע?

משה ועקנין: אם זה הגיע לפה, זה אושר כנראה.

יריב פישר: היה בוועדת כספים. זה אמור להיות אחרי שזה מאושר אצלכם.

משה ועקנין: אם זה הגיע למועצה, זה אמור -

רו"ח זרח נתיב: הדו"חות אושרו בדירקטוריון. הדו"חות נחתמו ע"י מנהלים, והדו"חות אושרו בוועדת כספים, והנה אנחנו במועצה.

מאיה כץ: אנחנו נמנעים.

יריב פישר: תודה רבה.

רו"ח זרח נתיב: תודה רבה לכם.

עלה הרצליה – עמותה למען הקשיש (ע"ר)

גב' רינה זאבי: העמותה למען גילאי הזהב.

דובר: זאת מיטל, מי שלא מכיר. מנהלת הכספים החדשה. העמותה סיימה בעודף קטן. הפעילות היא של 9,000,000 ש"ח. עלה הרצליה.

גב' רינה זאבי: לא משנה, הם כבר נכנסו, הכל בסדר.

דובר: ולעמותה יש הון עצמי. העמותה יציבה, יש לה רכוש שוטף,

ככה שאפשר לאשר את הדו"חות. הדו"חות עברו את כל
 הוועדות הדרושות...
גב' רינה זאבי: תודה. מי בעד?
יריב פישר: תודה רבה.
גב' רינה זאבי: בית העלמין.
עו"ד ענת בהרב: רגע, לא, לפני זה, העמותה למען גילאי הזהב הרצליה.

העמותה למען גילאי הזהב הרצליה – בית הורים

מאיה כץ: עד שתפתח, אני רוצה רק לנצל את ההזדמנות לשבח את
 העבודה הנפלאה של אילן זהבי. באמת, פשוט -
יריב פישר: זה לא קשור.
עו"ד ענת בהרב: אנחנו עוד לא בבית העלמין -
מאיה כץ: אז הוא אמר בית העלמין. בכל מקרה -
יריב פישר: אבל אם את בזה, הייתי ביום הולדת 80 אצלך ביום שישי,
 היה מהמם.
מאיה כץ: להגיד פעמיים דבר טוב. פעמיים לחזור על אילן זהבי? כי
 מגיע לו גם יותר מזה. תמיד זמין, תמיד עונה, תמיד מטפל -
רונן סטרי: העמותה למען גילאי הזהב -
יונתן יעקובוביץ: עם מי אנחנו עכשיו?
רונן סטרי: העמותה למען גילאי הזהב.
מאיה כץ: בית ההורים.
רונן סטרי: זה בית ההורים העירוני. חוות הדעת של רו"ח המבקרים
 לחוות דעת בנוסח החלק. אין שם איזשהן הערות או
 הסתייגויות. לעמותה יש גירעון בהון עצמי של 4,800,000
 ש"ח. זה גירעון היסטורי. אנחנו לא ניכנס אליו. הוא
 מבואר בביאור 1 ג' בדו"חות הכספיים. לעמותה בקופה

בסוף שנת 2025, למרות הגירעון בהון, כ-7,000,000 ש"ח, 8,000,000 ש"ח. אבל הכספים האלה, הם כספים שיושבים מול התחייבויות לדיירים, לכן הם לא מול ההון העצמי. דו"ח רווח והפסד של העמותה. העמותה סה"כ מחזור ההכנסות, כ-19,800,000 ש"ח. היא משאירה למטה גירעון של 200,000 ש"ח, זה מאוזן מבחינת דו"ח חשבונאי. בטח כשיש שם גם הוצאות פחת, שזה הוצאות ללא תזרים מזומנים. אז מבחינת תזרים מזומנים, אין בעיות בעמותה. עכשיו -

מאוזנת תזרימית. **יונתן יעקובוביץ:**

מאוזנת תזרימית. עכשיו, מבחינת נתונים איכותיים, ולא כמותיים, אני אגיד כמה מילים. העמותה נמצאת קודם כל שנת 2026, החל מהשנה הזאת, מחודש פברואר, המחלקה הסיעודית כבר לא מתופעלת ע"י עמותה, אלא ע"י מפעיל חיצוני, ישות משפטית אחרת לגמרי. זה פעם אחת. הדבר השני שצריך להזכיר, זה שהעמותה עומדת, או מנהלת כרגע השקעות מאוד גדולות בנכס עצמו. אם זה הגג, ואם זה כל מיני עניינים אחרים שצריך לעשות, שדורשים לא מעט כספים. העירייה משותפת -

ברשותך, אני כן רוצה להרחיב. **יריב פישר:**

בבקשה. **רונן סטרי:**

העברת ככה סעיף, שהוא סעיף מהותי. **יריב פישר:**

הרמתי להנחתה, מה שנקרא. **רונן סטרי:**

אבל זו הנחתה לא פשוטה. כי הכי קל להמשיך לעבוד כרגיל, ולהזיע, ולנסות לשפר בקטנות. אבל כאן הייתה החלטה מאוד אמיצה של ההנהלה, ומגיע לך שאפו מאוד גדול. באמת, לעשות מעשה, והוא לא היה פשוט. הוא לא

יריב פישר:

היה פשוט בכלל, וזה היה תהליך מורכב, ועברנו גם באמת גם מול העובדים שהם שלנו, וגם מול הלקוחות, וגם מול ההסתדרות, ועשינו אותו מצוין. אני מאוד גאה בכך על הדבר הזה. גם כלכלית, זה יוכל לעזור לנו מאוד כרגע בלשפץ את המקום, ולעשות את הדברים, עם הגב כמובן של העירייה. אבל לסגור את המחלקה הסיעודית, הייתה החלטה לא פשוטה -

רונן סטרי:

לא, לא סגרנו.

יריב פישר:

לסגור מבחינתנו, להפריט אותה, הייתה החלטה לא פשוטה בכלל -

מאיה כץ:

ההחלטה הכי טובה שיכלה להיות.

יריב פישר:

והבטן קצת כאבה לפני, באמת קצת כאבה לפני.

דוברת:

...והיום בסה"כ, אחרי 4 חודשים שהמחלקה מופעלת ע"י מפעיל חיצוני, התגובות למעלה מהמצופה. כולם מרוצים. גם הדיירים, גם המשפחות, והמחלקה פועלת בשיתוף פעולה מלא איתנו, עם הרבה, הרבה מאוד תשומת לב לדיירים, ולמשפחות, והמחלקה מלאה.

יריב פישר:

אני רק רומז לשאר האנשים פה בשולחן, החלטות קשות, והיא לא האחרונה שאנחנו מקבלים, החלטה שכזאת. יש דברים שאנחנו יודעים לעשות פחות טוב, ואני אומר באמת בזהירות שאפשר לעשות גם במקומות אחרים, ואנחנו נעשה את זה. כל הכבוד לכם, תודה רבה.

גב' רינה זאבי:

בית העלמין.

יונתן יעקובוביץ:

פה אחד.

בית העלמין הרצליה (ע"ר)

רונן סטרי:

אוקי. בית העלמין, חוות הדעת היא גם כן חוות דעת בנוסח החלק. עכשיו תראו, הדו"חות של בית העלמין, מי שעין בהם, הם קצת מורכבים מבחינה חשבונאית. זה לא דו"ח פשוט שאפשר לקרוא אותו, הם דו"חות מורכבים. הם דו"חות מרכבים כי הכללים החשבונאיים שמכתיבים -

... **יונתן יעקובוביץ:**

רונן סטרי:

הם דו"חות מרכבים, כי הכללים החשבונאיים הם כללים שמוכתבים ע"י המשרד לשירותי דת, והכללים האלה הם נסמכים על תקנים של לשכת רו"ח, שהם מרכבים... אז אני אגיד את זה בצורה פשוטה. בית העלמין העירוני בעצם ניזון מ-2 מקורות הכנסה, ששניהם חייבים להיות, כל אחד מיועד למשהו אחר. על הקבורה השוטפת, הכספים שמגיעים מביטוח לאומי per קבורה, הם מיועדים לתפעול השוטף של בית העלמין. כספים שמגיעים ממכירת קבר לאנשים שהם בחיים, ורוצים לשריין לעצמם אחוזת קבר, הם כספים שמיועדים לפי החוק, אך ורק לפיתוח בית העלמין. מה זה פיתוח בית העלמין? המזריטי של זה, זה בעצם הבנייה. בנייתו -

יונתן יעקובוביץ:

זאת אומרת, שאם בית העלמין לא גודל, אין כסף לפתח אותו?

רונן סטרי:

מה זה לא גודל? מה זה גודל?

דנה אורן ינאי:

אם לא קונים קבורה -

רונן סטרי:

מה זה גודל? לא, מה זו ההגדרה של גודל?

יונתן יעקובוביץ:

כשיש לך יותר קברים.

רונן סטרי:

שיש יותר מה, לא, לא. זה אומר שאם אף אחד היום לא

רוצה לרכוש קבר בעודו בחיים -

דנה אורן ינאי:

אבל בשביל צריך שיהיה לך -

- רונן סטרי:** חבר'ה, אני מסביר. אז הכסף שיהיה זמין -
- דנה אורן ינאי:** לפיתוח בית העלמין.
- רונן סטרי:** לא, לא. הוא שאל שאלה מצוינת. חבר'ה, תנו לי לענות רגע. זה אומר שאם הקבורות נמשכות רגיל, 400, 450 נקברים בשנה, זה הממוצע בערך. 450, 460 -
- משה ועקנין:** 500 כבר היה.
- רונן סטרי:** 500. צריך לבנות עוד קברים, נכון? צריך לבנות עוד קברים. אם אף אחד לא יקנה קבר בחיים, זה אומר שלא יהיה תזרים מזומנים לבנות קברים עבור זה. עכשיו, זו בעיה אינהרנטית בכל בית עלמין, לא רק פה -
- יונתן יעקובוביץ:** אני עכשיו שאלתי שאלה אחרת.
- רונן סטרי:** כן. התשובה היא כן.
- יונתן יעקובוביץ:** יש לנו בעיה של מקום. בסופו של דבר -
- רונן סטרי:** לא, זה לא אני -
- יונתן יעקובוביץ:** אני מבין. אני אומר, נגיד שיש גם אתה, בסופו של דבר, יש לך מגבלות -
- רונן סטרי:** כן, אז בונים לגובה.
- יונתן יעקובוביץ:** לא משנה. אני אגיד לך, עוד 10,000, אתה תגיד לי, אין לי מקום, בסדר?
- רונן סטרי:** לא יודע. הם יגידו, כן.
- יונתן יעקובוביץ:** סבבה. אז אני אומר, ברגע שאתה מגיע למיצוי של המקומות שמאושרים לך מבחינת היתרי הבנייה, או what ever, מה שיש לך, אתה בעצם אין לך יותר הכנסות שאתה יכול להשקיע בתחזוקה של המקום, בטיפול בו. כי אתה אומר שזה רק מגיע ממכירות של קברים.
- רונן סטרי:** לא -
- יונתן יעקובוביץ:** אה, התפעול והתחזוקה זה תחת ביטוח לאומי? בעצם, רק

בשביל קברים חדשים אתה צריך. הבנתי, תודה.

רונן סטרי:

הפרדנו ל-2, בסדר? עכשיו, אם אני נכנס לדו"ח עצמו, אז מבחינת מספרים, העמותה סיימה עם עודף של 550,000 ש"ח. דומה לשנה קודמת, 660,000 ש"ח. ההכנסות שלה מקבורות שוטפות גדלו, אבל לא בגלל שהיו הרבה יותר קבורות, אלא זה גם בגלל קבורות יותר, וגם בגלל שהתעריף שהביטוח הלאומי העביר, הוא תעריף, עלה, עלה התעריף. אז מי שמסתכל, יראה את זה. מי שיודע לקרוא את הדו"חות, חבר'ה, זה קצת מורכב, בטח לא לעכשיו. יראה שיש עבודות פיתוח ובביצוע ומלאי קברים במאזן, בערך 30,000,000 ש"ח זה בעצם תנופת הפיתוח שיש לבית העלמין. הסכום הזה גם כולל מלאי קברים גמורים כבר, אוקי? צריך להסתכל בביאור, כדי לראות. זאת אומרת -

מה אמרת עכשיו?

יונתן יעקובוביץ:

30,000,000 ש"ח נבדלים ל-2. אחד, מלאי הקברים שכבר העלות כבר בוצעה, והקברים מוכנים לקבורה.

רונן סטרי:

אוקי.

יונתן יעקובוביץ:

והדבר השני, עוד עלות של קברים בפיתוח, שעוד לא נגמרו. זה סה"כ, הסכימה של כל זה, זה 30,000,000 ש"ח בערך.

רונן סטרי:

זה ההון העצמי -

יונתן יעקובוביץ:

לא, זה לא ההון העצמי. זה לא ההון העצמי -

רונן סטרי:

זה משהו אחר?

יונתן יעקובוביץ:

אפשר לראות את זה כהון עצמי, אבל חשבונאית כן, אבל פיזית זה לא הון עצמי. לא, לא. אם מסתכלים במאזן, רואים את זה בהון העצמי, אבל זה לא בדיוק הון עצמי טהור, כמו שמסתכלים בזה.

רונן סטרי:

תודה.

יונתן יעקובוביץ:

משה ועקנין:

אני רוצה להוסיף משהו בנושא בית העלמין. באמת, קודם כל, תודה רבה למאיה, שמגיע תשבוחות לאילן זהבי-סליחה, רגע, ועקנין. משה, סליחה רגע. אילן היה פה. הוא ביקש שאני אתנצל בשמו, כי הוא היה חייב לצאת לאירוע. אפרופו שאתם מדברים. הוא היה חייב לצאת לאירוע, אז הוא אמר שהוא לא הספיק להגיע. הוא ביקש ממני להגיד את זה פשוט.

יריב פישר:

משה ועקנין:

כן, ועקנין. משהו קטן רק אני רוצה להגיד. אני כיו"ר בית העלמין, כשאני נמצא יום, יום בפעילות השוטפת של בית העלמין, בפיקוח, בניהול העמותה עצמה של בית העלמין. אנחנו בצמיחה אדירה, כי הסיבה היחידה היא שפינסקר מצטמצם, אין מקומות קבורה לפינסקר. הוא מצטמצם כמעט בחצי, ממה שאנחנו קוברים לעומת פינסקר היום- אבל סליחה, זה לא רק המקומות. השירות, הנראות... זה רחוק מרק המקומות.

יריב פישר:

משה ועקנין:

בהתחלה היה הרבה חשש מבית העלמין, איך זה גליל ים. בהתחלה זו הייתה קבורת כוכים, ולאחר מכן שדה. כל מי שמגיע, רואה את המקום, איך הוא מטופח, איך הוא שמור, איך השירות, שירות של אילן זהבי, הרב נקי. כל הצוות של העובדים, כולל המשפחות שמגיעות בשעתם הקשה, של אחרי פטירה. שירות הגמ"ח, הגמ"ח שמגיע לכל בית ובית. אם זה אוהלים וכיסאות... כל מה שחסר למשפחה. אם זה גם כן, אפילו ערכה של כלים חד פעמיים לקפה ותה, וסוכר, וכוסות. יש שירות מיטבי. העירייה משקיעה פה מיליוני שקלים בבית העלמין הזה העירוני, ועל כך שאפו לראש העירייה, למנכ"ל, וכל הצוות של העירייה, שבאמת נותנים

את השירות המיטבי לתושבי הרצליה. אנחנו הולכים לבנות עוד חלקות עתידיות לפיתוח. נכון לעכשיו, הצפי הוא שעד 2035, המקומות יסתיימו, אלא אם כן חלקה 10, בחנייה, תהיה ל-4, 5 קומות, ואז יהיה לנו עוד אורך טווח עתידי. אני רוצה להגיד תודה -

יונתן יעקובוביץ: ככל שאנחנו נצטרך יותר, אנחנו נעלה בגובה, ונעלה בגובה, ונעלה בגובה...

משה ועקנין: לא. אנחנו לא רוצים להגיע למקום הזה. זו הסיבה שאנחנו עכשיו -

יריב פישר: הממשלה לא מאמינה בזה.

אלכס גולדשטיין: הממשלה מדברת על קבורה מרחבית, ולא עירונית.

משה ועקנין: אני רק רוצה לסכם, ולהגיד תודה רבה... גם כן על העבודה שלה, הנאמנה. לכל הצוותים, וישר כח לכולם.

רונן סטרי: יש עכשיו presale על הפנטהאוזים.

יונתן יעקובוביץ: ...

גב' רינה זאבי: יונתן, אנחנו רוצים להתקדם. מי בעד? יופי, נמשיך -

משה ועקנין: החלקה הבאה תיבנה... יונתן. החלקה הבאה שבנינו, קיבלנו אישור מיוחד -

יריב פישר: עם כיוון לים.

משה ועקנין: היא תהיה פנטהאוז. קבורה למעלה. היא תהיה פנטהאוז.

12. עוזרת לראש העירייה

גב' רינה זאבי: חברים, סעיף 12. אנחנו מדלגים חזרה לסעיף 12. עוזרת אישית לראש העיר. מי בעד? יש להם -

יריב פישר: עוזרת.

13. מינויים

גב' רינה זאבי: המינויים לפניכם. יש שאלות? מי בעד?
מאיה כץ: למה לא ביקשתם חבר... למען האיזון.
יריב פישר: זו ועדה חדשה?
גב' רינה זאבי: זו לא ועדה חדשה.
מאיה כץ: לא ברוח האחדות, ברוח האיזונים.
יריב פישר: ואין בוועדה?
יונתן יעקובוביץ: היא לא סטטוטורית.
גב' רינה זאבי: מאיה, אפשר, תעבירו.
יונתן יעקובוביץ: ...
יריב פישר: רק אם יונתן מגיע.
גב' רינה זאבי: אבל אנחנו רוצים אישה. פה אחד? תודה.

14. אישור המלצות הועדה להעסקה נוספת

גב' רינה זאבי: אישור העסקה נוספת, מולכם. תודה רבה, פה אחד.
 להתראות.